

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

*Hai theiai leitourgiai tōn en Hagiois
Patrōn hēmōn Ioannou tou ...*

Orthodox Eastern Church, Prōtopsaltides, N. K.

**General Library System
University of Wisconsin - Madison
728 State Street
Madison, WI 53708-1494
U.S.A.**

University of Wisconsin
LIBRARY.

No. *13438*

BEQUEST OF
PROFESSOR

O. M. CONOVER.

Constantinople.

Greek Church. Liturgy and ritual.

ΑΙ ΘΕΙΑΙ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΓΕ ΠΑΤΕΡΩΝ (ΗΜΩΝ)

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΚΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

(ΣΤΗ ΤΗ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΑΣΜΕΝΩΝ,

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΓΧΝΙΚΟΥ, ΟΡΘΟΥ,

ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΥ.

Ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθεῖσαι καὶ πλουτισθεῖσαι
δι' ὑποσημειώσεων περιέργων,

παρὰ

τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΤΟΥ Α΄ τοῦ ἀπὸ ΣΙΝΑΙΟΥ.

Ἐκδοθεῖσαι μὲν τὸ Α΄. τῷ 1858,

ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΔΟΥ,

ἀδελφ. Ἐκκλησιαστικῆς,

μετατυπωθεῖσαι δὲ ἤδη

ὑπὸ

N. K. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΔΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1875. Α.Β.Ο.

Τὸ παρὸν Ἱεροτελεστικὸν, ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθὲν καὶ πλουτισθὲν
δι' ὑποσημειώσεων ἀναγκαιοτάτων παρὰ τοῦ παναγιωτάτου καὶ
σεβασμιωτάτου Πατριάρχου Π. Κωνσταντινουπόλεως Κ. Κ. Κων-
σταντίου τοῦ Α', τύποις ἐκδίδεται ἀδείᾳ Ἐκκλησιαστικῆς
αὐτῆς, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

General Library System
University of Wisconsin - Madison
728 State Street
Madison, WI 53706-1494
U.S.A.

13438

CUGR
P94

ΦΙΛΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ.

Ἐξαντληθέντος τοῦ ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου, ἀδεία καὶ ἐγκρίσει Ἐκκλησιαστικῇ, ὑπὸ Γεωργίου Κ. Πρωτοψαλτίδου ἐκδοθέντος τῷ 1858 Ἱεροτελεστικῷ: ἦτοι τῶν θείων Λειτουργιῶν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς τῶν Προηγιασμένων, καὶ πολλαχόθεν ζητουμένης τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ὡς μᾶλλον πληρεστέρας καὶ περιεκτικῆς, ἔγνω ἵνα ἀπαράλλακτον αὐτὴν μετατυπώσω, κεκαθαυμένην παντὸς τυπογραφικοῦ παροράματος, παρῆσαντος εἰς τὴν ἀ. ἐκδοσιν, ὅπως ἦ ἐν χρήσει ἐπαισῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς ἔχουσα ἀπὸ πολλοῦ ἤδη τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας.

Πεποιθὼς εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν φιλευσεβῶν ὁμογενῶν, ἐπεχείρησα τὴν ἐκδοσιν ταύτης, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι, ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς γενναίας προστασίας

8.

αὐτῶν, θέλω, Θεοῦ διδόντος, προβῆ εἰς μετατύπωσιν
καὶ ἄλλων χρησιμωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν πο-
νημάτων, ἕξαντληθέντων.

Ἐπισυνάπτω δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν ἀρτίως ἐκδο-
θεῖσαν Ἀγγελίαν, ἔχουσαν ὧδε.

[The following text is extremely faint and illegible, appearing to be a list or a long letter. It contains several lines of text that are difficult to decipher due to low contrast and blurring.]

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐξαντληθείσης ὅλως τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἐκδοθέντος παρὰ τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Γεωργίου Κ. Πρωτοψαλτίδου, ἀδείξαι Ἐκκλησιαστικῆ, τῷ αὐτῷ Ἱεροτελεστικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον « ΑΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ », ὅπερ, ἀκριβῶς ἐπιθωρηθὲν, ἐπλουτίσθη καὶ διὰ σημειώσεων ἀναγκαιοτάτων ὑπὸ τοῦ παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου Α΄. τοῦ ἀπὸ Σιναίου, ἀνέλαβον ὁ ὑποφαινόμενος τὴν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Τυπογραφεῖῳ ἀκριβῆ καὶ ἀπαράλλακτον μετατύπωσιν αὐτοῦ, πρὸς χρῆσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιαστῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ Ἱεροτελεστικὸν περιέχει

Α΄. Τὴν διάταξιν τοῦ Ἱεροδιακονικοῦ, ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ὄρθρω, τῇ προσκομιδῇ καὶ Λειτουργίᾳ (τοῦ τε Μ. Βασιλείου, τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῇ τῶν Προηγιασμένων).

Β΄. Τὰ παρὰ τῶν Ἱεροδιακόνων ψαλλόμενα, ἐν τῷ ἐνδύεσθαι τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν,

Γ΄. Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Λυχνικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας, μετὰ συντόμου ἐρμηνείας.

Δ΄. Τὰς Λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν Προηγιασμένων.

Ἐν τῷ τέλει δ' ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ ἑξῆς :

- 1) Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ Εἰσοδικά.
- 2) Εὐχαὶ τῆς Μεταλήψεως καὶ τῆς Εὐχαριστίας.
- 3) Ἡ ἐπὶ εὐλογῆσει ἄρτων τάξις.
- 4) Ἡ ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου εἰς τεθνεῶτας.

ξ.

5) Διάφοροι εὐχαὶ (ἐπὶ μετανοούντων — ἐπὶ τῆς διὰ λόγῃης σταυρώσεως — ἐπὶ κολύβων — ἐπὶ σταφυλῶν — ἐπὶ τῶν βαίωv).

6) Κατηχητικὸς λόγος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· καὶ

7) Ἐκφωνήσεις ἐν τῷ κανόνι τοῦ Πάσχα.

Τοιαύτην ἔχουσα διάταξιν ἡ ἀναγγελλομένη ἱερὰ βίβλος, καὶ πεπλουτισμένη διὰ νέων ἄριστα ἐξεργασμένων εἰκόνων (τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τῆς ἁγίας Τριάδος, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου), ἀπαρτίζεται ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν δεκατριῶν (13) καὶ τιμᾶται τοῖς συνδρομηταῖς ἡμίσεος Μεδζιτιέ.

Τὸ φιλόχριστον καὶ φιλευσεβὲς Ἱερατεῖον πέποιθα ὅτι θέλει ὑποστηρίξει τὴν ἐπιχείρησίν μου ταύτην, ὅπως ἐνθαβρυνόμενος προβῶ εἰς τὴν ἔκδοσιν ὀλοκλήρου τῆς παρὰ τοῦ μακαρίτου πατρὸς μου συγγραφείσης καὶ ἐν μέρει ἐκδοθείσης Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς σειρᾶς, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἀναστασιματαρίου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 16 αὐγούστου 1875.

Ν. Κ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΑΗΣ.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΥ.

ΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΥΠΗΡΕΤΕΙΝ ΤΩ ΙΕΡΕΙ
ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ, ΤΩ ΟΡΘΩ
ΚΑΙ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟ *

Περὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἐπιτελεσθέντος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀπορχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιοῦντες μετάνοίας τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, καὶ εἰς τὴν μέσσην, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ἕνθα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ στοιχάριον αὐτοῦ καὶ τὸ ὠράριον, καὶ προσκυνήσας τρίς, κατὰ Ἀνατολὰς, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὠραρίῳ.

Καὶ τοῦ Ἱερέως εὐλογησάντος, ἐνδύεται αὐτά. Καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, καὶ σταθὲν ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν.

Μετά δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προοιμιακοῦ ψαλμοῦ, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑπρτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφαρίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμηλῶντων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φουσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ
σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν
Ἁγίων μνημονεύσαντας, ἐκρυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πάσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πάντα δόξα.

Εἶτα τὸ

Μακάριος ἀνὴρ.

Ὁ πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεθα.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ θυμιάμα
ἡμοῦ μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, πρόσσει τῷ Ἱερεῖ, λέγων.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμιάμα.

Καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἱερέως, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος ἐκ
τοῦ Βήματος, καὶ θυμιά τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, 'κατὰ τὸ ἔθος
τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν, καὶ πάλιν ὑποστρέφει ἐν τῷ Βήματι.
Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα καὶ νῦν, ποιῶσιν ἡμοῦ ὅ,τε Διά-
κονος καὶ ὁ Ἱερεὺς Εἰσοδόν, προπορευομένου τοῦ Διακόνου μετὰ
λαμπάδων καὶ ἱσταμένων ἀντικρὺ τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει ὁ
Διάκονος πρὸς τὴν φωνὴν πρὸς τὸν Ἱερέα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν
Ἐσπέρας, καὶ πρωτῆ, καὶ μεσημβρίας κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λέγει ὁ Διάκονος.
Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἰσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.
Εὐλογημένη ἡ Εἰσοδος τῶν Ἀγίων σου, Κύριε.

Εἶτα ὁ Διάκονος θυμιάσας, ἐκφωνεῖ.
Σοφία ὀρθοί.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ

Φῶς ἰλαρόν,

ὁ Διάκονος, πρὸς τὸν λαὸν θεωρῶν, λέγει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ προκείμενου, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, κατὰ αὐθις ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὰ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεύτος)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱεραρχῶν)

νάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰδιμῶν κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κεκμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλῶν λειργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιαισθητοῦ λαοῦ, τοῦ ἀπεδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Θεός.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ Καταξίωσον, λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διχοφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆς σῆς χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμίρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεςιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἀγαθός.

Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς κτλ.

Εἶτα ἐκφωνεῖ.

Εἴη τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ Βῆμα. Καὶ Λειτουργίας οὐσης, λαμβάνει τὸ θυμιατὸν τῆ ἀριστερᾶ, καὶ ἐξέρχεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ὅπου οἱ πέντε ἄρτοι, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὁ οἶνος κεῖνται, καὶ θυμιάσας αὐτοὺς τρίς, ἴσταται πλησίον τοῦ Ἱερέως, λέγων ἐκφώνως (1).

---

(1) Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἄρτοκλασίαν, ἀντὶ τοῦ Σῶσον ὁ Θεὸς, λέγουσι τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὴ μέγα ἐλεός σου . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός) . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, υγείας, βοηθείας, ἐπισκέψεως καὶ συγχωρήσεως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ ἔχοντος τὴν ἀρτοκλασίαν) . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν, ἢ χώραν,

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· πρεστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμουθῶντος τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, Θεοδώρων, Τύρωνος καὶ Στρατηλάτου, καὶ τοῦ ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἀγίου (τοῦ δεῖνος τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν ἀ-ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ψάλλει ὁ δεξιὸς Χορὸς γ'. τὸ

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ. Καὶ καθεξῆς οὕτω ποιᾷ εἰς πᾶν τέλος τῆς στάσεως, ψαλλομένου τοῦ

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλής, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κόριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνερῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰπώμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δευτέρου), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδομένης· ἀκέκης τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιούντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, ὑπὲρ ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφρέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε πεπενημένων καὶ ἀπενταχοῦ Ὁρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναβύσεως τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμεῶν, τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων· καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ· εἰπώμεν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπερ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην· εἰπώμεν.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεύς.

Ἐπίκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.

Ἦς πληρωθείσης, ψάλλεται παρὰ τῶν Χορῶν τὸ Θεοτοκίον. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ κύκλωθεν τοὺς πέντε ἄρτους. Εἶτα μετὰ τοῦ Ἱερέως ἰσταται κατὰ ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν πέντε ἄρτων, καὶ λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιάσας γ'· καὶ τὸν Προεστῶτα, εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὴν Στιχὴν τοῦ Στίχου. Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυτίκιον, λέγει ὁ Διάκονος·

Σοφία.

Ὁ Χορός.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός.

καὶ ποιῆι τὴν Ἀπολύσει.

Τέλος τῆς Ἱεροδικαστικῆς τάξεως, τῆς γινομένης κατὰ τὴν ὁραὴν

ἐν τῷ Ἑσπερικῷ.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΟΥ
ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ΠΟΣ ΟΦΕΙΛΑΙ ΣΥΝ ΤΩ ΙΕΡΕΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ ΕΝ Τῆ
ΤΟΥ ΘΕΘΡΟΥ ΚΑΤΑ.

Ψαλλομένον τῶν Ἀναβαθμῶν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς
Διακόνου ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱε-
ρέως τὸ ἰστοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως. Καὶ
μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, καὶ τοῦ προκαίμετου,
ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ.

Ψαλλομένου δὲ αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοή,

ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δεῖνα Εὐαγγελιστῆ) ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ Λως.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος.

Πρόσχωμεν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐχγγέλιον.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Εὐχγγελίου, καὶ τῶν συνήθως ψιλλομένων τροπικίων, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἰστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει μεγαλοφώνως.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ ἔοικε τοῦ

Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χωρὸς.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία.

Ἀρχομένων δὲ τῶν Κανόνων ψάλλεσθαι, ὁ Διάκονος θυμῶν τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ τὸν λαόν, ὡς ἔθος. Καὶ μετὰ τὸ θυμιάσαι ταῦτα, εἰσέρχεται ἐν τῷ βήματι, καὶ ἀποτίθησι τὸν θυμιατὸν ἐπὶ τῷ βήματι, καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ βήματι, καὶ ἀποτίθησι τὸν θυμιατὸν ἐπὶ τῷ βήματι, καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ βήματι, καὶ ἀποτίθησι τὸν θυμιατὸν ἐπὶ τῷ βήματι. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. Ὡδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁμοίως μετὰ τὸ τέλος τῆς ς'. Ὡδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκπύσηται.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς ὡς τῆς εἰρήνης.

Εἰς δὲ τὴν ἡ. Ὁδὴν κοινῇ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς, ἀμα τῷ Διακόνῳ, τῷ Προστώτῳ, καὶ εἰσεύχονται ἐντὸς τοῦ Βήματος, καὶ ἐνδύονται, ὡς ἔθος. Πληρωθείσης δὲ τῆς ἡ. Ὁδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Τὴν Θεοτόκον, καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλώνωμεν.

καὶ οὕτως ἀξίωγεται, καὶ θυμῷ πάντας, καὶ ὑποπερῆφας, κοινῇ μικρὰν συναισθησὴν, λέγων

Ἔτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς

ἽΟτι σὲ αἰνοῦσι.

Πληρωθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας, ἀξίωγεται ὁ Διακόνος, καὶ σὺς ἐν τῷ αὐτῷ συνήθει τόπῳ, λέγει

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ὁ Ἱερεὺς.

ἽΟτι ἐλεήμων.

Ἔτι πάλιν ὁ Διακόνος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱεροσ.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους. Εἰρήνη πᾶσι,

Ὁ Διάκ.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Καὶ μετὰ τῆς εὐχῆς. Ἐκφώνησ' Ὁ Ἱεροσ.

Σὺν γάρ ἐστι.

Εἶτα ὁ Διάκ.

Σοφία.

Ὁ Διάκ.

Εὐλόγησον, δέσποτα,

Ὁ Ἱεροσ.

Ὁ ἄν εὐλογητός.

Καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

Τέλος τῆς τοῦ Ὁρθρου διατάξεως.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΕΝ Τῃ ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡᾷ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῆς Προσκομιδῆς.

Ἐπιστάντος τοῦ καιροῦ τῆς Ἱερουργίας, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, λαβόντες παρὰ τοῦ Προσευώτου καιρὸν, ἔρχονται ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ προσκυνούντες γ'... κατὰ Ἀνατολᾶς, λέγει ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε.

Τὸ Τριτάκην. Καὶ τὰ ἕξτε. Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία.

Εἶτα λέγει ὁ Διακόνος

**Ἐλέησον ἡμᾶς. Δέξ. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.
Τῆς εὐσπλαγγίας.**

Ἔπειτα ἔρχονται εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες.

Τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σου.

Εἶτα εἰς τὴν τῆς Θεομητορος, καὶ λέγουσιν.

Εὐσπλαγγίας ὑπάρχουσα.

Καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθῆναι, κλίνουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐμπροσθεν τῆς ὡραίας πύλης, καὶ εἰπόντος τοῦ Διακόνου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

λέγει ὁ Ἱερεὺς τῆς εὐχῆς.

Κύριε, ἐξαπόστειλον.

Καὶ ἀκέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον, λέγοντες τὸ

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου.

καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰσελθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσι ἕκαστος τὸ στοιχάριον, καὶ προσκυνοῦσι γ'. λέγοντες.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ προσέρχεται ὁ Διακόνος τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὡραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας μικρῶν τὴν κεφαλὴν, φασίν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὡραρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερέως λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀποχωρῶν δὲ καθ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος εἰς ἕν μέρος, ἐνδύεται τὸ στοιχάριον, λέγων.

Ἄγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τὸ μὲν ὠρᾶριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ· εἰς δὲ τὸ δεξιὸν ἐπιμανίκιον λέγει.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. Ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα, ἐνδεδυμένου ὄντος τοῦ Ἱερέως, νίκτουσι τὰς χεῖρας, λέγων ἕκαστος τὸν ψαλμὸν.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

Ὁ δὲ Διάκονος, ἀπελθὼν εἰς τὴν Πρόθεσιν, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερέα, τὸν μὲν Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα, προσκυνουοῦσι γ' ἐμπροσθεν τῆς Προθέσεως, λέγοντες ἕκαστος.

Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Καὶ λαβόντος τοῦ Ἱερέως τὴν Προσφορὰν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, φασὶν ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Και ὁ Ἱερεύς.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

⊙ Διάκονος.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.
Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου. Ἐκ τρίτου.

Ἐἵτα ἀνατέμνει ὁ Ἱερεύς μετὰ τῆς λόγχης τὴν σφαγίδα,
λέγων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν καὶ τὰ ἐξῆς.

Λεγαι δὲ ὁ Διάκονος ἐν ἑκάστη ἀνατομῇ.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπαρον, δέσποτα.

⊙ Ἱερεύς.
Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς.

⊙ Διάκονος.
Θῦσον, δέσποτα.

⊙ Ἱερεύς.
Θύεται ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

⊙ Διάκονος.
Νύξον, δέσποτα.

⊙ Ἱερεύς.
Καὶ εἰς τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπειτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν ἀμνὸν καὶ τὸ εἶμαρ, καὶ ἀφαι-
ρῶν πρὸς τὸν Ἱερέα, λέγαι.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν ἔνωσιν.

καὶ οὕτως ἐγγάζει αὐτὰ ἐν τῷ Πνεύματι. Ἐἴτα μανησθέντες
ὁ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ἔν βούλονται, ζώντων καὶ τεθησ-
των. Καὶ ὅτι μὲν τῶν ζώντων λέγει.

Ἵπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας

καὶ τοῦ ἔξου.

Ἵπὲρ δὲ τῶν τεθηστων λέγει.

Ἵπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως
ἀμαρτιῶν πάντων τῶν προαναπαυσαιμένων πατέρων καὶ ἀδελ-
φῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθο-
δόξων.

Τῷ δὲ Ἱερεὶ πλὴν ἀποπληρώσαντος τὴν Προσκομιδὴν, λα-
βοὶ ὁ Διάκονος τὸ θυμιατὸν καὶ τὸ θυμιάμα, λέγει πρὸς αὐτόν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμιάμα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Θυμιάμά σοι προσφέρομεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ἐλθὼν ὁ ἀστήρ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Στερῶσον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ λόγῳ Κυρίου.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κάλυφον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Σκέπασον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σκέπασον ἡμᾶς.

Εἶτι ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

(ἐκ τρίτου).

Ὁ Διάκονος ἐν ἀνάσσει λέγει.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφοτέρω ἐκ τρίτου. Ἐπειτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν, λέγει.

Ἐπὶ τῇ πρόθεσει τῶν τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡς πληρωθείσης, λέγει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον (γ.) Δέσποτα, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιᾷ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Προσκομιδῆς.

Καὶ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, καὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς.

καὶ τοῦ

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁμοίως θυμιᾷ τὸ τε Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν. Καὶ ἐπιστρέψας, αἰθίς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Ἱερεῖα. Καὶ μετὰ τοῦτο προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἕκ τρίτου, καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ. (θίς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις. (ἄπαξ).

Καὶ ἀσπάζονται ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὁ δὲ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως. Ἐῖτα ὁ Διάκονος, κλίνας τῆ κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, δέσποτα· εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ὁ Διάκονος.

Εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κατευθῆναι Κύριος.

Ὁ Διάκονος.

Μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνή-

Θαι τοποι, κατέναντι τῶν ἁγίων θυρῶν, προσκυνεῖ πρῶτον μετ' ἑ-
λεθείας τρίς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις.

Ἔπειτα ἄρχεται λέγειν ἑκφώνως.

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Θεός.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χερός.

Ἄμην.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁ-
γίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλα-
θείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν συμπολεμήσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ματὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ψαλλομένου τοῦ Α'. Ἀντιφώνου, ὁ μὲν Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν, ὁ δὲ Διάκονος ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς εἰκότος τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν τὸ ὠράριον τῇ δεξιᾷ χειρὶ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν αὐτῷ, ὁ Διάκονος ἐν τῇ εὐχῇ τῷ Ἱερεῖ, λέγει.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον. ἐλέησον,
Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Β'. Ἀντιφώνου, ποιᾷ ὁ Διάκονος ὡς ἐν
τῷ πρώτῳ καὶ πληρωθέντος. λέγει αὖθις.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Γ'. Ἀντιφώνου, ποιᾷ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁγίαν
ἐδαγγελίον, δίδωσι τῷ Διάκονῳ. Καὶ οὕτως ἐξελλθόντες, ποιῶσι
τὴν μικρὰν Εἰσοδον, καὶ ἱσταται ἐν τῇ συνήθει τῷ τῷ. λέγει
τὸ ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαρίστησιν.

Ἐἴτω λέγει, ὁ Διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα, κρατῶν τὸ δεξιὸν
ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ δεικνύων πρὸς Ἀνατολῆς.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἰσοδον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ, καὶ ὁ Διάκονος ἱκνεῖται.

Σοφία· ὀρθοί.

καὶ εὐχαριστεῖται ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

καὶ ἱσταται ἐν τῇ συνήθει τῷ τῷ. λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ὁ Διάκονος

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐκκλησιαστικῆς ἐκ τῆς αὐγῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Κάλυσον, δέσποτα.

Ὁ Παράς

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος.

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισηπίου, λαβὼν ὁ Διάκονος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει.

Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθεὶς, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν, θυμίζ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν λαόν. Ἔπειτα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (τοῦ Θεοῦ).

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εὐφραίνεται, καὶ ἱσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ἔπειτα λέγει ὁ Παράς.

Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, κίρην πᾶσι.

Ὁ Διάκονος

Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν Θεὸν εὐαγγελιστὴν) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀγάγνωσμα.

Ὁ Παράς

Πρόσχωμεν.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Διάκονος ἔλθων μέχρι τῶν ἁγίων θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεῖ, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεύουτος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρῶν καὶ καλλισγούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφί τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρῶν καὶ καλλισγούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφί τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρῶν καὶ καλλισγούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφί τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρῶν καὶ καλλισγούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφί τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρῶν καὶ καλλισγούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφί τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρῶν καὶ καλλισγούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφί τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρῶν καὶ καλλισγούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφί τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρῶν καὶ καλλισγούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφί τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐξέσθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ,

κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας,

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης,

**ένωση αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκ-
κλησίᾳ.**

**Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.**

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερός.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν.

Ὁ Διάκονος.

**Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε·
ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχουμένων. Ὅ-
σοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ
σῇ χάριτι. Σοφία.**

Ὁ Ἱερός.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . Σοφία.

Ὁ Ἱερός.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λεβῶν ὁ Διάκονος τὸν θυμὸν.

Ἐμὸς τῶν ἁγίων Τραπεζίαν καὶ τὸν λαόν. Ἐπεὶ ἔρχεται εὐχολογῶν
 ἁγίου Πρόθεσιον, καὶ λέγει τὸ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ.

Μετὰ δὲ τοῦτο λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἱερέα, διακόνους τῶ ἁμαρτωλῶ ἄρας
 εὐχολογῶν. Ἐπὶ τὸν ἄγιον Διάκονον ἕλθον, ἐπιβλέπων εἰς τὸν Διακόνου
 κεφαλῆ. Ἀπὸ τὸν δὲ καὶ ἀνάθε τὸν ἄγιον Πατήριον μετὰ τοῦ
 Διακόνου, ἐξέρχονται καὶ περιέρχονται τὸν ναόν, λέγοντες με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ

Πάντων ὑμῶν μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ,
 πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Διάκονος, ἕλθον τὸν ἄγιον ναόν, ἵσταται ἐν δε-
 ξίᾳ. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως ἐπιβλέπει, λέγει.

Μνησθεῖν σου Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἀποτίθενται τὰ ἅγια εὐχολογῶν τῷ ἁγίῳ Τραπεζί-
 ῃ. Καὶ προσκυνοῦσιν ἕκ τριῶν. Ἐπεὶ δὲ Ἱερεὺς, χαλάσας τὸ
 εὐχολογῶν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον

Μνήσθητί μου, ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ.

καὶ ὁ Διάκονος

Μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἐπὶ τὸν Διάκονος, κλίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ κρατῶν τὸ σφραγισ-
 μὸν δεξιᾷ χειρὶ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα

Εὐχαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ἐψίστου ἐπισκίσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθεῖή σου Κύριος ὁ Θεός.

Ὁ Διάκονος ἐπειπὼν τὸ

Ἄμην.

καὶ ἀσπασάμενος τοῦ Ἱερέως τὴν δεξιὰ, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ὁπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φόβου βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεύς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ἔπειτα προσκυνεῖ γ'. καὶ ἀσπαζόμενος τὸ ἑσπέριον αὐτοῦ, ἐνθα ἐστὶ Σταυροῦ τύπος, ἐκφωνεῖ οὕτως.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς.

Πιστεύω.

Ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεύς.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας εἰσέρχεται ἐν τῷ ἀγίῳ Βήματι, καὶ λαβὼν ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαβῶς.

Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεύς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον.

Διάκονος, λαβὼν τὸν Ἄσπερσον· ἐκ τοῦ ἁγίου Διακον. καὶ
 Σταυροῦ τύπον ἐπέσω ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀπαυλόμενος αὐτὸν, ἀπεπέμφθη.

Ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν ἱερόν, ἔστη ἐναντίον καὶ ὑπὸ τοῦ Χοροῦ, προσ-
 κυνήσας γ'. Ἐπεὶ ἱερῆς καὶ ὁ Διάκονος, λέγοντες.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

μετὰ τῶν στήθων. Ἔπειτα, ἀγαθόμενος ὑπὸ τοῦ ἱερῆος κτῆς εὐχῆς,

Ἐτι προσφέρω σοι.

Ὅταν μέλλῃ ὁ ἱερῆς εὐλογήσῃ, ὁ Διάκονος, κλίνων τὴν κεφα-
 λήν, καὶ δαικνύων εἰς τὸ ἄρτον τὸν ἁγίου Ἄσπερσον, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν Ἄρτον.

Ἄμην.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ . . .

Ἄμην.

καὶ δευτέρως μετὰ τῶν ποτηρίων ἄμην λέγει τὸ ἅγιον ἄρτον
Εὐλόγησον, δέσποτα, τὰ ἀμφότερα.

Μεταβαλὼν.

Ἄμην, ἀμην, ἀμην.

Καὶ τὴν καρὰν υποκλίνας τῷ Ἱερεὶ, λέγει.

Μνήσθητί μου, ἅγιε δέσποτα, τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὸ βυτίδιον, ριπίζει, ὡς πρότερον, μετὰ δάκρυς τὰ
ἄγια. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὁ Ἱερεὺς

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας . . .

ὁ Διάκονος θυμῶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ μνημονεύει τῶν
βουλεύεται. Καὶ ὅταν τελειώσῃ τὴν

Ἄξιον ἐστίν,

ὁ Ἱερεὺς ἕρπαισεν

Ἐν πρώτοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος, ἕρπαισεν, λέγει.

Τοῦ (ἁγίου) πανιέρωτάτου Μητροπολίτου, (ἁγίου Ἐπισκοποῦ
σου, ὡς εἶς ἐν ὁ). Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομιζόντος τὰ τίμια καὶ
ἅγια Δῶρα ταῦτα εὐλαβεστάτου Ἱερέως (τοῦ ἐπίου). Ὑπὲρ
σωτηρίας τῶν θεοφυλάκτων βουσιλέων ἡμῶν, εὐδωσσεως καὶ
ἐνισχύσεως τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σωτηρίας
τε καὶ βοθησίας τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι.

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεη τοῦ μεγάλου.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐξέρχεται, καὶ εὐχὴ ἐν τῷ συνήθει τύπῳ, λέγει.

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων Δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόφρων Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμφη ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείην, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τῆς ψυχῆς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ Ἰησοῦς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ὁ Χρῆστος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Εἶτα

Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Καὶ περιζώνονται τὸ ὠραῖον αὐτοῦ σταυροειδῶς, καὶ προσκο-
μισαὶ ἐν ᾧ τόπω ἰσταται, λέγει μυστικῶς τὸ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι κτλ.

Προσέχων δὲ εἰς τὸ Βῆμα, ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερέα ἐκτεινάντα τὰς
χεῖρας, καὶ ἀπτόμενον τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐκφωνεῖ.

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, καὶ στὰς ἐπὶ
θεξιῶν τοῦ Ἱερέως, λέγει.

Μέλισον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Εἶτα δεξιῶν σὺν τῷ ὠραίῳ τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει.

Πλήρωσον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ λαβῶν τὸ Ζέον, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ Ζέον.

Καὶ ἀγγεῖσι σταυροειδῶς ἐνδον τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγει.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ζέον, ἰσταται μικρὸν ὀπισθεν, προσευχέ-
ματος μυστικῶς μετὰ θεοῦ καὶ εὐλαβείας.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Διάκονε, πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Ἴδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. . .
Ποιήσας δὲ μετάνοιαν εὐλαβῶς, καὶ αἰτήσας συγχώρησιν, λέγει.

Μετάδος μοι, ἅγιε δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀσπασάμενος δὲ τὴν μεταδιδούσαν αὐτῷ χεῖρα τοῦ Ἱερέως, καὶ λαβὼν τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἀπέρχεται ὀπίσθεν τῆς ἱερᾶς Τραπεζῆς, καὶ προσεύχεται. Εἶτα μεταλαμβάνει. Ὅμοίως καὶ ὁ Ἱερεὺς μεταλαμβάνει Σῶμα καὶ Αἷμα. Εἶτα λέγει.

Διάκονε, πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Ἴδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Μετάδος μοι, ἅγιε δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεταλαβὼν δὲ ὁ Διάκονος, λαμβάνει τὸν ἅγιον Δίσκον ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, καὶ ἀποσπογγίζει τῷ ἁγίῳ σπόγγῳ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας. Καὶ οὕτω σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον τῷ καλύμματι, ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου Δίσκου ἀνατίθει τὸν Ἀστέρα καὶ τὰ καλύμματα. Εἶτα ἀνοίγουσι τὴν θύραν τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, λαμβάνει τὸ ἅγιον Ποτήριον παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ δείκνυσιν αὐτὸ τῷ λαῷ, λέγων.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Διάκονος, λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον, θεωρεῖ ἔξω πρὸς

τὴν Θύραν, εὐδὲν δὲ λέγων, ἀπέρχεται καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ Πρόθεσι. Ἐἵτα ἐξελθὼν, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός, Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τῆν εὐχήν.

Ἐἵτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ συστέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου, καὶ πάσης ἀσφαλείας, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας. Καὶ οὕτως ἀποδύεται τὴν Ἱεροδιακονικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Χρή γινώσκου τον τε Ίερέα και τον Διάκονον, ότι η Θεία Λειτουργία του μεγάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ού λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιρῶ τεταγμέναις ἔχουσι ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων, καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, καὶ ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Φώτων, καὶ ἐν τῇ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τοῦ ἀγίου Βασιλείου, καὶ τῷ τοῦ Στεφάνου, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀγίας ἡμερῶν Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐπισημεία δὲ ταύτης τῆς Ἱερουργίας ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ τοῦ ἀγίου ΑΡΤΕΜΟΣΤΟΜΟΥ, ἐν τε ταῖς τοῦ Ίερέως καὶ τοῦ Διακόνου ἀρχαῖς. Καὶ διὰ τοῦτο οὐ τίθεται αὐτῆς, διὰ τὸ ταῦτόν τῆς διατάξεως, καὶ ἵνα μὴ ταυτολογίας κατηγορηθῆμεν.

Προσῆκει οὖν τὸν Διάκονον ὑπηρετεῖν ἀκριβῶς, ὡς ἐν τῇ προῶ-
ρα Θεῶν Λειτουργίᾳ δεδήλωται.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

τῆς
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, λαμβάνοντες καιρὸν κατὰ τὴν τάξιν, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερατεῖῳ, καὶ ἐκδύονται ἕκαστος τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ὡς γέγραπται. Καὶ μετὰ τὸ ἐπιπληρῶσαι τὸν Ἱερέα τὴν κατὰ τὸν Ἅγιον, λαβὼν ὁ Διάκονος καιρὸν, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς.

Καὶ ὁ Προεπιμαρτὸς παρὰ τοῦ Προεπιτάτου, μεθ' ὧν ὁ Διάκονος λέγει.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.
 Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
 Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
 Ἐπὲρ τοῦ ῥυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πύσεως.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Καὶ στιχολογεῖται τὸ Κάθισμα.

Πρὸς Κύριον.

Ἐν ἐκίστρῃ δὲ στάσει γίνεται συναπτή μικρὰ κατὰ τὸ Διακόνιον.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ . . .
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου . . .

Καὶ ἡ ἐκφώνησις κατὰ τοῦ Ἱερέως.

Ἀρχομένου δὲ τοῦ,
 Κύριε, ἐκέκραξα,

αἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμῶν προῦτον τὴν Πρόθεσιν, ἐνθα ὁ ἅγιος Ἄρτος· ἐπειτα τὴν ἀγίαν Τρόικεον, καὶ ὄλον τὸ Ἱερατεῖον, καὶ τὸν λαὸν, καὶ οὕτως ἐπιστρέφει. Εἰς δὲ τὸ,

Δόξα, καὶ νῦν,

ἐξέρχονται ὁ τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, ποιοῦντες τὴν Εἰσοδον, ὡς σύνθετος, ἀνευ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅταν δὲ μέλλῃ εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν, μεθ' ἣν αὐθις ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἴσοδον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος.

Εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί.

Ὁ Χορὸς.

Φῶς ἰλαρόν.

Ἀρχομένον δὲ τῶν Ἀναγνώσεων, λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία, πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Γένεσιν.

Ἐλητρευμένης δὲ ταύτης, λέγει ὁ Διάκονος.

Κέλευσον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σοφία, ὀρθοί· φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Περιπέτειαν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη σοι.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ

Κατευθυνθήτω.

Ὅμοιος καὶ οἱ Χοροί, ὡς ἔθος. Εἶτα ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἀπὸ ἐν τῷ συνήθει τρόπῳ, λέγει.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας.
Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Διάκονος.

Εὗξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ,
οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων . . .

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ,

κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ . . .

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον . . .

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ . . .

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ . . .

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς . . .

Ὁ Ἱερεύς.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι . . .

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε . . .

Ταῦτα δὲ μόνα λέγονται μέχρι τῆς γ'. τῆς δ'. ἑβδομάδος.
Ἀπὸ δὲ τῆς δ'. τῆς μεσονηστήμου, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα,

Ἴνα καὶ αὐτοὶ,

Λόγος τῷ Διάκονος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε. Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Ἰϋξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτω τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χερίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμῆσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιμένῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· μήτις τῶν Κτηχου-

αι ν. Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου . . .

Ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ

Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, καὶ τῆς μεγάλης Εἰσοδου, λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἵπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν . . .

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου . . .

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης . . .

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν . . .

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν . . .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα . . .

Τὸν ἐπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως . . .

Ὁ Ἱερεύς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ὁ Θεὸς τῶ

Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν, ὁ Διάκονος προσκυνεῖ γ' λέγων.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερέα ὑψοῦντα τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἐκπληροῦσι τὴν μετάληψιν τῶν θείων λειψάνων ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, ὡσπερ ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ. Τούτων δὲ τελειωθέντων, δείκνυσι τὸ ἅγιον Ποτήριον τῷ λαῷ ὁ Διάκονος, λέγων.

Μετὰ φόδου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεύς.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Εἶτα ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ὅρθοι μεταλαθόντες . . . .

Ἄντιλαδοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . .

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν . . . .

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἱερουργίαν, καὶ τὴν ἐπιθεοδόξου εὐχὴν· καὶ μετὰ ταῦτα ποιεῖ ἀπόλυτον.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε).

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἐκυτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτηρώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΤΑ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Τῷ ΕΝΔΥΞΕΘΑΙ
ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΗΝ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΝ ΣΤΟΑΗΝ.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Στοιχάριον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἀγαλλιάζεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Πάντα, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιτραχήλιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐχθών τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ.

Πάντα, νῦν καὶ . . .

Ἐπιμάνικον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ, ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέντριψε τοὺς ὑπεναντίους. Πάντα, νῦν καὶ . . .

Ἐπιμάνικον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Πάντα, νῦν καὶ . . .

Περιζώννιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Πάντα, νῦν καὶ . . .

Σάκκον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ ἄρχιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσαι ἀγαλλιᾶσονται. Πάντα, νῦν καὶ . . .

Ἐπιγονάτιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Βερίξωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου, δυνατὲ, τῇ ὥραιῳ-

τητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, ἔντειναι, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.
Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ὡμόφορον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὶ τῶν ὤμων, Χριστὲ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς τῷ
Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐγκόλιον α΄. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐγκόλιον β΄. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν
Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐγκόλιον γ΄. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ
Βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Πάντοτε, νῦν
καὶ . . .

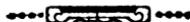
Μίτραν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθων τιμίων· ζῶν ἡτή-
σατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Πάντοτε,
νῦν καὶ . . .

Ῥάβδον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύς ἐν
μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν, τὸν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

ΔΕΚΑΛΟΓΙΑ
ΤΟΥ
ΛΥΧΝΙΚΟΥ.

Ὁ Θεὸς ἐκφώνως.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

ΕΥΧΗ Α'.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποιήσον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ἐδῶ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ὀλιθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· οὐ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὀδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ.

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνεσιῶς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματίσου τῷ ἀγίῳ,

καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε.

Κύριε, Κύριε, ὃ τῇ ἀχράντῳ σου παλίμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὃ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου. Επίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πανηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιδοῦλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΣΤ.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνη, καὶ πλουσία προνοία διοικῶν τὰ σύμπαντα, ὃ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν διὰ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ὁδοποιήσας ἡμῖν καὶ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλίνειν κακοῦ, δῶρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ἕμνεῖν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀ-

ναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·
νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνομέσον τοῦ σκοτούς, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας, προσθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἔξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν αὐτός, φιλόνηθροπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίσμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἐνδύσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντός πρῆγματος, ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ, δέσποτα, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἴνα, καὶ ἐπὶ ταῖς κοιταῖς ἡμῶν καταλυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐνπολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλλείᾳ ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρος ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐληρωθέντος δὲ τοῦ Προομιακοῦ, λέγει ὁ Ἰησοῦς, ἢ ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*Ὁ ἅγιος Πάππας*), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (*Ἡ πόλις ταύτης*), πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῆ σὴ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθαι.

Ἔστι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐπιπέπαιον ἐστὶν ἐν μικρῷ συναγωγῶν.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δικαίωξάν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῆ σὴ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ἐπιπέπαιον ἐκφωνῶν.

Ἔστι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπιπέπαιον ἐκφωνῶν ἐν εὐχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

Ἐσπέρας, καὶ πρωτῆ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθα σου, δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόφρωνε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ κατασχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἔστι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶσα, εὐλαχῶν τῆς εἰσοδος Λυχνικῶν.

Εὐλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπεὶ ἔστησαν.

Σοφία, ὀρθοί.

Ἄντις τῶν ἁγίων σου, ἡμεῖς ἡμεῖς, εἰς εὐχὴν.

Ἐἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δια-
νοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ( ).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δού-
λων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων ἐν τῇ πόλει, (ἡ γὰρ) ταύτῃ, σὺν γυναίξὶ καὶ
τεκνοῖς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων
τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμέ-
νων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων
καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων
ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῶ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων
καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ἔκφρασις.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μετά τὸ Καταξίωσον, ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δικούλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα,

Ὁ Ἱερεὺς ἔκφρασις.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δό-

Ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ λέγει·

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς· εἰς εὐχὴν τῆς κεφαλῶν κλίσεως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβάς ἐπὶ σω-
τηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδρα ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ
ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ
κριτῇ οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τούτους δὲ αὐτῶν ὑπέ-
ταξαν ἀρχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτη-
ρίαν· οὕτως διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐ-
σπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πά-
σης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν μα-
ταίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ἐκφώνως·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξα-
σμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν τοιαύτην ἐκφώνωσιν ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυτίκιον, εἰ μὲν ἐστὶν ἑρτοχλατία,

λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπῖα, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἰδ' οὖ, ἄεγσι ὁ Διάκονος.

Σοφίᾳ.

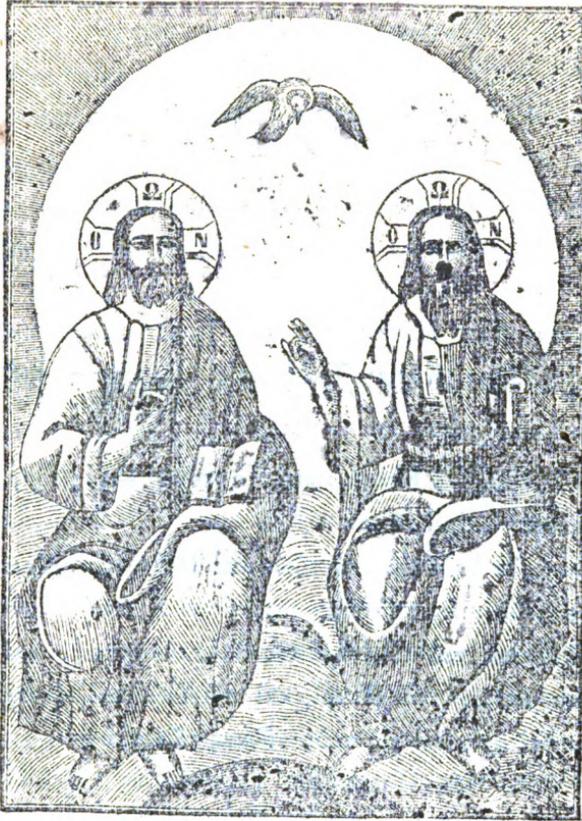
Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτω.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων, Δυνάμεων ἁσωμάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βάπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τοῦ ἁγίου (τῆς Μονῆς) τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας εἰ ἑορτάζεται), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ.

ε'Επτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρί-
ματα τῆς δικαιοσύνης σου.

(Ψαλμ. ριή. 164).

ΑΙΤΗΣΗ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΥ.

Ἦσται ὁ Θεὸς εὐλογητὸν καὶ εὐθὺς:

Τρισάγιον· Δόξα Πατρὶ· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν· Σῶσον, Κύριε· Ὁ ὑψωθεὶς. Προστασία φοβερὰ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθί σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δαίεος).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς ἐκφώνως.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐὐχαὶ τοῦ Ὁρθοῦ.

ΕΥΧΗ Α΄.

Ἐὐχαριστοῦμέν σοι, | Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, | καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὰ στόματα ἡμῶν

λόγον αινέσας, τοῦ προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν· καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοῦς ἐστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτε σοι λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα ὀδύξ, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἀγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπεπόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἀγιάσον τὴν κληρονομίαν σου, εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἰσραεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι ἠλλάγεται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου· δίδαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου· φώτισον τοὺς ὀ-

φθλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμκρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης Ἡλίον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζῶην ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοι τὰς ἐρωθινὰς ἀναπέμψωμεν εὐχάς. Ὅτι οὐδὲν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ΄.

Δέσποτα, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἰκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δωσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνοῦντάς σε, καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι, καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας καὶ κληρονόμους τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν· μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρισμῶν σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων, καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῆ, τῶν ἐν θαλάσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοθηίας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος· Ἵνα, σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστὸν καὶ εὐλογημένον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε.

Ἄγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, πάτερ ἅγιε, θαυμαστοποιε, παντοδύναμε, καὶ παντοκράτωρ, πάντες σὲ προσκυνοῦμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη, καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς· ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν σῶν ἱκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐωθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσης, ἀλλὰ πίντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων καὶ ψιλλόντων εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτοῖς βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ· πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΣΤ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτήρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ὅτι διανέπασας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν καιτῶν ἡμῶν, καὶ ἕστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σου· διὸ δεόμεθά σου, Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοὶ συνετῶς, καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκουσον αὐτῶν, καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς

ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας, καὶ δίδαξαν ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσεῦξασθαι καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ, Κύριε, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ὁδηγήσης ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνευ, ἄφρον, συγχώρησον· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθός, κραταίος, ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν διὰ παντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Η.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὑπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγία, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπαῖραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν,

ὁ Θεὸς, πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· καὶ δός ἡμῖν κατανῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀράτου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ἠυλόγηται τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Λάμψον, Δέσποτα φιλόφρονε, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεὸς ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐχρηστῆσιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἀμαρτημάτων, καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς, δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλους περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξέλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν, Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἀδύνατα

καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνω ἔχοντι ἔξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας· καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίζας ἡμῖν, μὴ ἀποβρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἀγίοις σου θυσιασθηρίοις. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχαριστία

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοεράς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῶ θελήματι, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν, μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνου ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχαριστία

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιάν τῆς νυκτὸς, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι

τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σέ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν· λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· σου φωτίσον τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας δικτήρησον, ἵνα, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταστήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα ἡ μεγάλη Συναπτὴ, καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ἐπειτὰ δὲ τὴν εὐ. στιχολογίαν, ἡ μικρὰ Συναπτὴ,
καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ἐπειτὰ δὲ τὴν εὐ. στιχολογίαν, αἵ θες μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἀγαθός.

Ἐπειτὰ τὸν Ἀνωμόν, καὶ τὰ Εὐλογητήρια, συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἠλόγηταί σου τὸ ὄνομα.

Ἐπειτὰ τοὺς Ἀναστάσεις ὁ ἁγίος σου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἰερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἁγίοις ἐπαναπαύη.

Ἐπειτὰ τὸ Πλὴν πνεύ. ὁ Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τῶν καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου, Κύριον ἱτὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκατεύσωμεν. Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ εὐθὺν Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸ ἁ-
νάστατον Κυρίου, καὶ τὸν νικητὴν καὶ ἡττητὴν, ὁ Διάκονος.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐνέλεει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέ-
κερας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόλου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδοξῶν καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατρῶν ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱε-
ραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἁγίου (τῆς Μονῆς) τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυ-
κίας τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρ-
τύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων καὶ δι-
καιῶν θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁ-
γίων· ἱκατεύσμεν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπὸ γ'· τῶν κανόνων ὥδης, μικρὰ Συναπτή, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι οὐ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀπὸ τῆς Διατάξεως, καὶ ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς.

Ἐν δὲ τῇ ᾠδῇ, ὁ Διάκονος.

Τὴν Θεοτόκον, καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.

Εἶτα Συναπτή, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Προσβλεψάμενος δὲ τῇ δοξολογίᾳ, λέγει ἐπιθεὶς ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ὁ Ἰερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ὁ Θεός.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις.
 Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Θεός, μετὰ τῶν ἁγίων.

Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλαῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν,
 καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν,
 σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν ἀχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεό-
 μεθά σου, ἅγιε ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ
 ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτε
 ἡμάρτομεν ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων
 Θεὸς, συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκό-
 σμια ἀγαθὰ σου.

Ἐκφώνησις.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία.

καὶ ὁ Θεὸς τῶν ἀποστόλων.

ΑΙΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τοῦ καιροῦ ἐκισταμένου, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος
καίηται τὴν συνήθη μετένοιαν, ἵσταται ἐμπροσθέν σου ἁγίου
Θεοῦ, καὶ προσκυνοῦσι τοῖς. Ἔπειτα λέγει ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα·

καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀποκρίθῃτος·
ὁ Διάκονος εἰρήνη, εἰρήνη·

Τρισάγιον·

καὶ ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι σοῦ·

καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀποκρίθῃτος· καὶ τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἑκείνων
ἐκείνων ἀμφότεροι τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

**Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου
σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀ-
κατακρίτως, παραστάς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον
Ἱερουργίαν ἐπιτελέσω· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

καὶ ὁ Διάκονος ἀποκρίθῃτος· καὶ ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχονται εἰς τὸ θεοκρατή-
ριον τοῦ Θεοῦ·

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·

καὶ τὸν οἶκόν σου κτίσει, καὶ ἐπιθήσει τὸ ἱερὸν Ἐβραγγέλιον, καὶ τὴν ἀρχὴν προέβηκεν κρατῶν, ὁ δὲ Διάκονος τὸ ἱερὸν εἰσελεύσομαι, προσερχομαι τῷ ἱερῷ, καὶ ἐπιθήσει τὸν κωνάκιον, ὅτι οὕτως

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὠραρίῳ.

καὶ ὁ ἱερεὺς.

Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπιθήσει τὸν οἶκόν σου, καὶ ἐπιθήσει τὸν κωνάκιον, λέγει.

Ἄγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ τὸ μὲν ὠραρίον ἀσπασάμενος, ἐπιθήσει τῷ ἀριστερῷ μου, τὰ δὲ ἐπιμάνικα, ἐπιθήμενος ταῖς χερσίν, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ λέγει.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἐθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐπιθήσει τὸν κωνάκιον.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Ἔπειτα, ἀπελθὼν ἐν τῇ δεξιᾷ ἱεροθίσει, ἀσπασίσει τὰ ἱερά· ὁ δὲ ἱερεὺς, παρατίσας τὸ στοιχάριον αὐτοῦ, ἐπιθήσει αὐτὸ, λέγων, ὡς ὁ Διάκονος, τὸ

Ἄγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου.

περιθήσει τὸν οἶκόν σου, καὶ ἐπιθήσει τὸν κωνάκιον, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τὴν ζώνην, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐπιμάνικα, ὡς ἐνωθέν· εἰς δὲ τὸ ὑπογονάτιον εἴπεται.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατὲ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἐντεινε, καὶ κατεσοδοῦ, καὶ βασιλεύε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιὰ σου, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς δὲ τὸ φιλόστοιχόν λέγει.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἔτα νίπτουσ· τὰς χεῖρας, λέγοντες·

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμασιά σου· Κύριε, ἠγάπησα εὐκρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματός σου· δόξης σου· μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι· ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ ποῦς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

Καὶ εἰς τὴν σκευὴν καὶ τὴν ἕξαστον, πρὸς τὸν
 αὐτὸν λέγει.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῆ τιμῆ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἁγίου ἁγίου

Εὐλόγησον, δέσποτα·

καὶ εὐχαριστήσας, ἐκλογιστὸν, λαμβάνει ἐπὶ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς τὴν προσφορὰν, ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λόγχην, καὶ ἐπισημαίνει αὐτῆς τρίτον ἐπὶ τῆς σφραγίδος, ὅθεν προφητῶς, λέγει τοῖς

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ὡς πάλιν ἐπὶ τὴν λόγχην ἐπὶ τῇ δεξιᾷ μέλει, ὅθεν προφητῶς, καὶ ἀποστόλων, λέγει.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη.

Ἐξ ἁγίου ἁγίου

Καὶ ὡς ἀμνὸς ἀμωμος, ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἀφρονος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐξ ἁγίου ἁγίου

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.

Ἐξ ἁγίου ἁγίου

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ἐξ ἁγίου ἁγίου, καὶ τὸν τὸ ἕκαστον, καὶ τὸν ἐκ τῆς δεξιᾷ αὐτοῦ, λέγει.

Τοῦ Κυρίου δεθλώμεν ἔπαρον, δέσποτα.

Καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ μυστήριον τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, ἐκαίρει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων.

Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θεὸς ἀθάνατος ἐπιτείνων ἐν τῷ ἁγίῳ Δείκναι, λέγει ὁ Δείκναι.

Θῆσον, δέσποτα.

Καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ μυστήριον τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, λέγει.

Θύεται ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρατιῶν ἀπέλασεν ἔχον τὸν Σταυρὸν μέριον, ἐπίκειν δὲ αὐτὸ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς λόγχης, ἀπέλασεν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

Εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὅτι ἐν τῷ Δείκναι, λέγει πρὸς τὸ ἅγιον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν ἔνωσιν.

Καὶ εὐλογησάμενος τοῦ ἱεροῦ, ἔρχεται ὁ Δείκναι πρὸς τὸν ἅγιον ἱερωτὴν ἐκ τοῦ κλήματος Θεοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ, ὁ δὲ ἱερωτὴς, λαλοῦν ἐν τῷ ἁγίῳ μυστήριον τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, λέγει.

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουρανόθεν σου θυσιαστήριον.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθειαι αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἁγίου ἱεροῦ, καὶ ἐν τῷ μέρει, αὐτοῦ λέγων.

Καὶ εἰς τὴν ἀπειρησθεὶς ἐκ τῆς ἕξισθης, πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
 αὐτοῦ, λέγει.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι·

**Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῆ τιμῆ σου
 αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀ-
 θανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.**

Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀποστόλου.

Εὐλόγησον, δέσποτα·

καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας εὐλογητόν, λαμβάνει ἐκ τῶν τῆς ἀριστερῆς
 χειρὸς τὴν προσφοράν, ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ λόγχην, καὶ ἀνακαθί-
 νων αὐτῆς τρίτον ἐπὶ τῆς σφαγίδος αὐτοῦ προσευχόμενος, λέγει τοῖς

**Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ.**

Καὶ ἕως πῶς οὐ τὴν λόγχην ἐκ τῆς δεξιᾷ αὐτοῦ μένει, πᾶς σφα-
 γίδος καὶ ἀναμνήσεων, λέγει.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη.

Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἀποστόλου.

**Καὶ ὡς ἀμνὸς ἀμωμος, ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρωνος,
 οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.**

Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἀποστόλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ, λέγει.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.

Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἀποστόλου.

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;

Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἀποστόλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ, λέγει.

Τοῦ Κυρίου δεθλώμεν ἔπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Κύριος ἐκτίθει ἐν τῷ μέσῳ μέρος τοῦ ἁγίου Ἰεροῦ, ὡς ἐκείνη ἡμερὰ ἐπαίρει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων

Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

καὶ θεῖς αὐτὸν ἕνωσεν ἐν τῷ ἁγίῳ Αἵματι, λέγει ὁ Διάκονος

Θῆσον, δέσποτα.

Καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκτίθει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων

Θύεται ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

καὶ στρέφον ἐκείνην τὴν ἕνωσιν τῶν Σταυρῶν μέρος, τίθειεν δὲ αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ μέρος μετὰ τῆς λόγχης, αἰμάτως ὑπὸ τῷ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἔστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

ὡς ὁ Διάκονος λέγει πρὸς τὸ Ἰερόν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν ἔνωσιν.

καὶ εὐλογησάτωσ τοῦ Ἰεροῦ, λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν ἅγιον Ἰερόν, ἕκαστος ἐκ τοῦ νόματος σου καὶ τοῦ Ἰεροῦ. ὡς ὁ ἅγιος, λέγων ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουρανόεν σου θυσιαστήριον.

καὶ αἶρων μέρος, τίθειεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ μέρος τοῦ ἁγίου Ἰεροῦ, ὡς ἐκείνη ἡμερὰ ἐπαίρει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐν δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρῶσθαι περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἐἶτα λαβὼν ὁ σφραγίδα, λέγει.

Τῶν τιμίων ἐνδόξων οὐρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδράμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Καὶ αἶρων μίαν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως· εἶτα λέγει.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ, καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Δα- νιὴλ τοῦ προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθησι δευτέραν μερίδα ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐτάκτως· εἶτα λέγει.

Τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πνευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν δώδεκα καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ τίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας, τελειῶσθαι τὴν πρώτην τάξιν· καὶ αὖθις λέγει.

Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἶρων τετάρτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς πρώτης μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχὴν, καὶ λέγει.

Τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἶρων τρίτην μερίδα, τίθησιν ὑποκάτω τῆς πρώτης, τῆς οὐτῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας τάξεως, καὶ λέγει.

Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶναι πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Καὶ οὕτως ἕκτην μερίδα αἶρων, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς δευτέρας μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς δευτέρας τάξεως· μετὰ ταῦτα δὲ λέγει.

Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Διαμανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων Ἀναργύρων.

Καὶ αἶρων ἑβδόμη μερίδα, τίθησιν ὑπὸ τῆν ἄνω, ποιῶν τρίτην ἀρχὴν κατὰ τάξιν, καὶ λέγει.

Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ὧν ταῖς ἰκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ὀγδόην μερίδα ὑποκάτω τῆς πρώτης, καὶ λέγει.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσσοστόμου.

εἰπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ· εἰδὲ λέγεται τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τούτου μνημονεύει καὶ οὕτως αἶρων καὶ τὴν ἐνάτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν· εἶτα, λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει.

Μνήσθητι, δέσποτα φιλόνηρωπε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθόδοξων, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ θείου), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγ-

ματος, (*καὶ ἀδελφῶν*) Καθηγουμένου, τῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε δέσποτα.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθειν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔπειτα μνημονεύει καὶ τῶν ἀγίων ζώντων κατ' ἔταξιν, καὶ αὐτῶν ἀφῆσεν τὰς μερίδας, τίθειν αὐτὰς ὑποκάτω ἑστῆτα, λαβὼν ὀνόματι πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος.

Ἐπεὶ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιστόρων τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔπειτα, μνημονεύων τοῦ χειροτονηθέντος αὐτοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφῆσεν αὐτῷ ἕνα νεοκοιμηθέντα, λαβὼν κατὰ τὸν ἕταξιν.

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῶν τῇ σὴ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων, Ὁρθοδόξων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλόανθρωπε Κύριε.

Ὁ ἁγίος πνεῦμα ἡμῶν ἡμεῖς.

Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἔπειτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ θυμιατόν σου, καὶ θυμιάματα βαλίων, λέγει σοὶ πρὸς ἡμεῖς.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμιαματὸν τοῦ Κυρίου δεκθῶμεν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλόγησεν τὸ θυμιαματὸν.

Θυμιάματ' σοὶ προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμην εὐωδίας πνευματικῆς, ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ο Ἀρχιεπίσκοπος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· στερῶσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὸν Ἀσφύρα, ἱσταται ἐπὶ τῆς ἀριστερῆς τοῦ ἁγίου, λέγων·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄστηρ, ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· εὐπρέπισον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὸ καλοῦμα, σκεπαίζει τὸν ἅγιον Ἱερόν, λέγων·

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· κίλυψον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν ἕτερον κάθῃμα, σκεπάζει τὸ ἅγιον Ἱερόν, λέγων·

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· σκέπασον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸν Ἄερα, σκεπαίζει ἀμφοτέρω, λέγων·

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· εὐλόγησον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὴν Προθέσειν, λέγει ἕκ τρίτου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας· δόξα σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐν ἑκάστῳ.

Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνῶντιον ἕκ τε τοῦ ἀρχιερέως, ὁ Διάκονος ἑτάχει.

Ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τῆς Προθέσεως· εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, μνημονεύων καὶ τοῦ εὐ τινος ἢ λειτουργία τελειῖται μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, καὶ τὸν Ν. Ψαλμόν·

εἶτα, σπώντες ἀρσύτεροι πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἀσπάζοντες αὐτὴν μετὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἑτάχει τὸ

Βασιλεῦ οὐράνιε· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις·

εἶτα, κλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱεραί, λέγει.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐ * ο Δ * κ * ο * α *

Εὐχαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς

Κατευθύνοι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος.

Μνήσθητί μου, δέσποτα ἄγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς.

Τῆς Ἱεροδιακονίας σου μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασι-
λείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ ὁ Διάκονος, εἰπὼν τὸ Ἀμήν, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ
τόπῳ αὐτοῦ, προσκυνεῖ εὐλαβῶς· εἶτα λέγει τὸ, Εὐλόγησο. Δέ-
σποτα· καὶ ὁ Ἱερεὺς, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ὡς
ἀπολούθως.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ, τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν οἷς τιθέναι εἰώθαμεν, τό τε ἅγιον Ποτήριον, τὴν σφραγίδα τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Ἁγίων ἐννέα μερίδας, καὶ τίνος ἕνεκεν ἐννέα, καὶ οὐ πλείους ἢ ἐλάττους τιθέμεθα· καὶ τέλος, ποῖον ὑπάρχει τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Ἄφραστον τρώντι καὶ ἀκατάληπτον τὸ τῆς φρικτῆς καὶ ἱερᾶς τελετῆς Μυστήριον, καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις Δυναμίσει· τὸ γὰρ αὐτὸ πανακήρατον τοῦ Κυρίου Σώμα, ἐν τοῖς οὐρανίοις καὶ αὐτοπρεπωδεστάτοις αὐτῶ θρόνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε καὶ ἐμφόδως κεκαλυμμέναις ταῖς πτέρυξι λειτουργοῦσι· τοῦτ' αὐτὸ καθ' ἐκάστην ἐπὶ γῆς τοῖς γηϊνοῖς ἡμῖν ὄραται τελούμενον. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὕτως ὁ τοῦτο τελῶν καὶ τελούμενος Ἰησοῦς, δι' ἣν ἀνυπέροβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην ἔχων ἀεὶ διατελεῖ, ἄνθρωπος γενέσθαι ἠυδόκησε, καὶ κατὰ πάντα τοῦ ἡμετέρου φυράματος, πλην τῆς ἁμαρτίας, κεκοινώνηκε, (τρόπος τοῦτο τῆς θεϊκῆς αὐτοῦ συγκαταβίσεως ἀβρόητος), τέλειος γενόμενος ἄνθρωπος, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῆ σαρκί, οὐ τῆ Θεότητι· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος· καὶ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, μετὰ τὸ παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι αὐτὸν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἐπιγ-

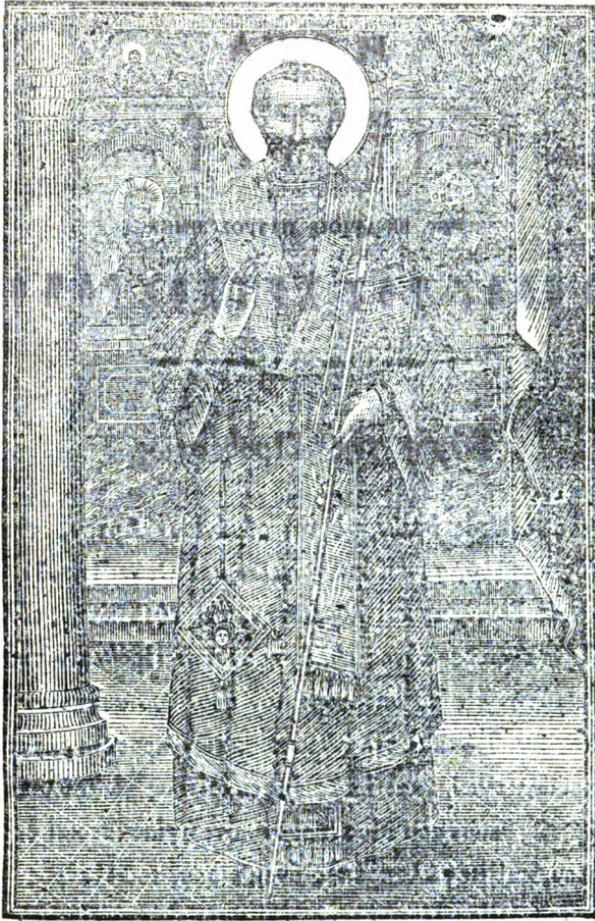
γείλατο εἶναι, σωματικῶς καθ' ἐκείτην διὰ τῆς ἱερᾶς τελετῆς μέλλων τελεῖσθαι· διὰ τοι τοῦτο καὶ σημᾶνχι διὰ λόγου τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, ὡς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ ἀορίτου αὐτοῦ Πατρὸς, δι' ἄκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα ἡμῖν ἐνετείλατο, σοφίην καὶ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαροῦν αὐτῷ θιβρόντες, τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς οἴόν τε, σαφηνίζομεν, οὕτως ἀρχόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου λέγεται, ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀγίᾳ Προθέσει ὁ Ἱερεὺς, θύων τὸν Ἄρτον, ποιεῖ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ μακροθυμίαν καὶ συγκατάβασιν, οὐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὀπισθεν τοῦ παναγίου Σώματος αὐτοῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ διὰ τῆς ἀγίας Λόγχης, λέγων τὸ, Σταυρωθέντος σου, Χριστέ· καὶ οὗτος μὲν ἐστὶν ὁ ἀληθῶς ἐννοούμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ὁ δὲ ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καθορώμενος, οὐ κεῖται γεγωνῶς εἰς δῆλωσιν τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον καὶ διορισμὸν τοῦ ἁγιασθησομένου τούτου Ἄρτου. Διὸ καὶ παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σφραγίδος, πρὸ τοῦ ἄπτηθῆναι τὸν ἄρτον, ἐντυποῦται, οἷτινες οὐδόλως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Μυστηρίου συντελοῦσιν. Ὅθεν τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἄρτου, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν ἀποτελαύμενον, ἐστὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ· τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγχης ὁ Ἱερεὺς, τυγχάνει τὰ ὀπισθεν. Τούτων δὲ οὕτω διορισμένων, πρόδηλόν ἐστὶν, ὅτι τὰ ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον μέρη, εἰσὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ἁγίου Ἄρτου· τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριστερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας, (καθ' ἣ καὶ τὴν λόγχευσιν ποιοῦμεν), κατὰ τὸν Προφήτην, τὸν λέγοντα· «Παρέστη ἡ Βασιλίσις ἐκ δεξιῶν σου»·

εἰς δὲ τὸ ἀριστερόν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἀγίων· ἄς οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττους, ἀλλ' ἐννέα τιθέμεθα, κατὰ μίμησιν τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖσε, κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διουύσιον τὸν Ἀρσοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγματα πᾶσα τούτων ἢ στρατιὰ διήρηται, οὕτω κἀνταῦθα θεοπρεπέστατα· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησοῦς. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις, ἴνα, ὡς αὐτὸς πάλιν, ἐν τῷ περὶ οὐρανίῳ Ἱεραρχίας ἕκτω; ἑβδόμῳ τε καὶ ὀγδόῳ κεφαλαίῳ, εἰς τρεῖς ἀφορίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πάσας τὰς οὐρανίους Ἱεραρχίας, δλην εὐτάκτως ἕξει τὴν μίμησιν. Ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων δῆλόν ἐστιν ὅτι δεξιὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐστὶν ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν ᾧ τίθεται ἡ Παναγία, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἀναμφισβήτητον.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Η ΘΕΙΑ

ΑΓΙΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εὐχή τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων· ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἀκράντως.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ χροσὺ ὁ ἀποστόλος.

Ἄμην,

καὶ πάντοτε ἀποκριθῆναι τῷ

Κύριε ἐλέησον,

λόγῳ ὁ Ἀιῶνας.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ἁγίου), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἁγίας Μονῆς, (ἡ τοῦ ἁγίου ἡ χάρης) καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Αντιλαβοῦ; σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α', ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτὸς, δέσποτα, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ πείησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλοῦσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος.

*Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

*Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις,

καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπιγλ. ἀντιπαύλου Β'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον ἀ-
γίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς
ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς,
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ ἄνακτορ.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ
σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποί-
νης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ ἄνακτορ ἐκφύλαξ.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπιγλ. ἀντιπαύλου Β'.

Ὅ τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισίμενος προσ-
ευχάς, ὁ καὶ δυοῖ, καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου,
τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δού-
λων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν
ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ
ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ευχὴ τῆς Εισόδου τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τέγ-
ματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν
τῆς σῆς δόξης, ποίησον, αὖν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἰσοδῶν ἁγίων Ἀγ-
γέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνοδοξολογούντων
τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προ-
σκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί.

Εἶτα ὁ κληρικός.

Τοῦ Κυρίου δευθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκρώνως.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς τῆς εὐχῆς τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου.

Ὁ Θεὸς, ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ
φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ
δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πίστεως ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνού-
μενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα,
ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ
σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύ-
νεσιν, καὶ μὴ παρερῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δοῦ-

λους σου, ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνῃσιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν αὐτός, δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀλούσιον· ἀγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσιν ἀμφοτέρωθεν τὸ Τρισάγιον· εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θεωρῶν πρὸς τὸν Παρόντα, λέγει.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁ δὲ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόθρωπε δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν

διάνοιζον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγματίων κατανόησιν· ἐνθεὸς ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρουμένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, κρατῶν ὁ Διάκονος τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, ὑποκλίνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, λέγων.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (*τοῦ Θεοῦ*).

Καὶ ὁ Κύριος, σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ὁ Θεὸς, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου, Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (*τοῦ Θεοῦ*), δώη σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, ἀπακρινόμενος τοῦ Κυρίου τὸ ἅγιον, ἐλέησον, τρίς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Εὐχὴ τῆς ἁγίουθεοῦ ἰκασίας, ἣν λέγει ὁ Ἰεσοὺς μυστικῶς

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

(1) Διακονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*ἡ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου*).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (*ἡ καὶ τῶν καυσοκροῦντων ἐν τῇ κόλῳ τῆς γῶρας ταύτης ὡς καὶ ἐν ταύτῃ καὶ τῶν ἄλλων*).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (*ἡ τοῦ ἁγίου Θεοῦ τούτου*), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πνευσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

(2) Ἱερός ἱερέως.

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (3) Διακονος.

Εύξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ· οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ· κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας· ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης· ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὴν κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ ὑπὲρ κατηχομένων, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, πρὸ τοῦ ἀκλωθῆναι τὸ εἰλητόν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψαν ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχομένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταριθμήσον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιμένῃ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκκλινόμενος.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δεξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἶτα ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος λέγει.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν κατηχομένων· ὅσοι πιστοί.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Α'. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητόν, ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεὸς, τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἰκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὗς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ· ἵνα, εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Β'. ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις σάϊ προσκίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόφθωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ

σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατήκριστον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου Θεοεισητηρίου· ἰχάρισαι δὲ, ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὁ Ἄγιος Πνεύματι·

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῆ σῆ χάριτι. Σοφίε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχή, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουδικοῦ ἁδομένου.

Οὐδεὶς ἀξίος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοὶ μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· ἀλλ' ὁμως, διὰ τὴν ἀφρον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναϊμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἀπάντων· σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπίζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουδικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφείμ Κύριος καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπνυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖν δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου

τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ ἰκάνω-
σόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς
Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ καὶ
ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχρυντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον
Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας πρὸς ἑμαυτοῦ ἀύχένα, καὶ
δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ
ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξιώσον προσενεχθῆναί σοι
ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος,
καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοκλήσιος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀπέρχονται ἀμφότεροι ἐν τῇ
ἐκείνῃ, καὶ ὁ Διακόνος λέγει·

Ἐπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἄρα, ἐπιτίθει τῷ τοῦ Διακόνου ὤ-
μῳ, λέγων·

**Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν
Κύριον.**

Εἶτα τὸν μὲν ἅγιον Δισκὸν ἐπιβάλλων τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ,
αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται ἀμ-
φότεροι, λέγοντες·

**Πάντων ὑμῶν μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἐπισθόντες δὲ πρὸς τὸν ἱερέα, ὁ μὲν Ἱερεὺς, κατὰ τὸ ἔθος,
εὐλογεῖ τὰ ἅγια Θεοῦ ἕως αὐτῶν, λέγων·

Τότε ἀνοίξουσιν ἐπὶ τὸ θουσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον.

Μνήσθητί μου, ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργή.

Ὁ δὲ Διάκονος πρὸς αὐτόν.

Μνησθεὶὶν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἶτα, πρὸς αὐτὸν αὐθις, ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Ἐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ἰψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Ὁ Διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Μνησθεὶὶν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰπὼν τὸ,

Ἄμην,

καὶ ἀπεσπείρων τὴν Ἱερατικὴν δεξιάν, ἐξέρχεται λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἰπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχή τῆς προσκαμιδῆς. ἢν λέγει ὁ Ἱερ.ὸς μυστικῶς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ τῶν Θεῶν Δώρων ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς· προσενεγκεῖν σοι δωρὰ τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκενηῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκειμένα Δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείην, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετanoiᾷ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν

ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησι.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλο-
γητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐχὴ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, προσκυνήσας τρίς, ἀσπάζεται τὸ Ἄρτος,
λέγων μυστικῶς.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ
καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Καὶ εὐχὴ ὁ Διάκονος.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ λαὸς τὸ Πιστεύω· εἶτα ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν
ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησις.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας· εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ἀξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχα-

ριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου· οὐ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰδῶν, ὡσαύτως ὦν, οὐ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· οὐ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τῆς βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν· ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καὶ τοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

Λίροντος δὲ τὸν Ἀστερίσκον τοῦ Διακόνου, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κερυζότα καὶ λέγοντα.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, δέσποτα φιλόνηρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος σὺ, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπῆς ἡ δόξα σου· ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον· ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλω-
μενον εἰς ἄφρων ἀμαρτιῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς
Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφρων
ἀμαρτιῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων
τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριη-
μέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν
καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας·

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Τὴ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρωμεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ἔπει προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λα-
τρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθ, καὶ ἱκετεύομεν, κατὰ-
πεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμε-
να Δῶρα ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος λέγει μυστικῶς, δεικνύων τὸν ἅγιον
Ἄρτον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζει τρεῖς τὰ ἅγια Δῶρα, λέγων.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰπὼν τὸ

Ἄμην,

ἐπιλέγει, δεικνύων τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος εἰπὼν καὶ αὖθις τὸ

Ἄμην,

ἐπιλέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, ἀμφοτέρα τὰ Ἅγια.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφοτέρα, λέγει.

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος.

Ἄμην, ἀμην, ἀμην.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὅτε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφερομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων προπατόρων, πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου, ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν κεκοιμημένων,
καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου (τοῦ ἁγίου), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ὧν ταῖς ἰουσεῖαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός· καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (1), καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι παρακαλοῦμέν σε· μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντός τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῶ Διακονίας, καὶ παντός ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τίγματος· ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἀγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεῖα καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόνων, ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντός τοῦ πηλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν· δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ἁγίου), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶσον, ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων,
καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς

(1) Ἐνταῦθα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς καὶ ὧν βούλεται τεθνήσκων.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς· μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν· μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἔλεή σου ἐξαπόστειλον.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεή τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξίμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ρυοθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἄπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ

ἰκετεύομεν· καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων, ταύτης τῆς ἱεράς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρῆρσίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ Θεὸς εὐλόγησέ τοι.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀνσμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνησεν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρῆρσίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαός τῶ

Πάτερ ἡμῶν.

Ἡ αἰὶ δ' Ἱερὰς ἐκφώνησις.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡ δὲ

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός τῶ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερὰς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῆ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. Αὐτὸς, δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπίδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλιότας τὰς ἐρυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἐκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλυνον, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρεῖαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ Ἱερὰς ἐκφώνησις.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερὰς μυστικῶς.

Πρόσχει, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ἐπιπέσει μετὰ ταῦτα ἡ εὐχή ἐς ἐξουσία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου λέγου ἀγαθῶς.

Πρόσχωμεν:

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἔχων τὸν ἅγιον Ἄρτον, εὐχαριστεῖ

Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Ἢίτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ Ἄρτι, καὶ οὕτως ἐκδεξιῶν τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸν ἅγιον Ἄρτον, μετὰ τὸ εὐχαριστεῖν αὐτόν.

Μέλισον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, μερίζων αὐτόν, εἰς τρία ἢ ἑξάκις ἐκτεταλαβαίνει, λέγων.

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπάνώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Πλήρωσον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὴν εὐχὴν καὶ τὸν μερίζοντα (1), καὶ ποιῶν

(1) Τὴν ἔχουσαν δηλαδή τὸ ὄνομα ΙΣ· οὕτω γὰρ ὀφείλει κείσθαι τὰς τρισσας μερίδας, μετὰ τὸν μερισμόν. **ΝΙ ΚΑ.
ΧΣ.**

Πλήρωμα Ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος αγίου.

Ἄμην,

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ Ζέον.

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ζέσις Πίστεως, πλήρης Πνεύματος αγίου. Ἄμην.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ κτλ.

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοται μοι (τῷ δεξιῷ) Ἱερεῖ,
εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἱεροδιάκονε, πρόσελθε.

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν· μετὰδος μοι, δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς μεταθεὶς τὸ ἄγιον Ἄγιον εὐχόμενος τῷ Διακόνῳ ἢ τῷ Διάκονῳ, ἀποκαθάρσας τὴν μεταλήθειαν ἐν τῷ χεῖρῳ, ἀφίερται ἑαυτὸν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ μεταλαμβάνει τοῦ ἁγίου, ὡς ὁ Ἱερεύς· εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Ἄγιον, μεταλαμβάνει τῆς ἑαυτοῦ, καὶ εἶτα καθ' ἑαυτὸν ἄψατον, λέγων·

Ἱεροδιάκονε, ἐτι πρόσελθε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει·

Ἰδοὺ ἐτι προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν· μετὰδος μοι, δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς μεταθεὶς τὸ ἄγιον Ἄγιον εὐχόμενος τῷ Ἱεροδιάκονῳ, λέγει·

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεί τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ὁ διάκονος τὸν ἅγιον Ἄγιον ἐτι τοῦ ἁγίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφίερται ἑαυτὸν μετὰ προσοχῆς τῷ ἁγίῳ σπύργῳ, καὶ τῷ ἁγιασμένῳ σκεπάζει τὸ ἅγιον Ἄγιον ἐκ τοῦ ἁγίου εἶτα ὁ Ἱερεὺς μεταλαμβάνει τῆς ἑαυτοῦ καὶ εἶτα καθ' ἑαυτὸν ἄψατον, λέγων·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, δέσποτα φιλόνηπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων· ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ἰσχύον, σιήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας, φρουρήσον ἡ-

μῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαθήματα, εὐχαῖς καὶ ἰκσι-
σiais τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάν-
των τῶν Ἁγίων σου.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Περθεύς, εὐλογῶν τὸν λαόν σου.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονο-
μίαν σου.**

Ἐπίστα, Θεμίων τὴν ἁγίαν Γραττεζαί ποίη, ἡμεῖς σου τὸν λαόν σου.

**Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου.**

Καὶ εὐλογῶν ὁ πᾶν Διόσκου, εὐλογῶν εἰς τὸν οὐρανόν σου καὶ ἐπὶ τὴν γῆν σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν ἁγίαν Γραττεζαί ποίη, ἡμεῖς σου τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ἐπὶ τὴν εὐχὴν σου, καὶ ἐπὶ τὴν εὐχὴν σου, καὶ ἐπὶ τὴν εὐχὴν σου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν.

καὶ εὐλογητὸς.

Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ ἄκουσας.

**Ὁρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων,
ἐπουρανίων, ζωοποιῶν, καὶ φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀ-
ξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.**

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ
σῇ χάριτι.**

**Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτη-
τον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡ-
μῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τῆς ἐπιπέμφσεως εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν ἡμῶν ἡμετέροις προσευχαίαις.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεπειθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἀνωθέν ἐστι καταβαῖναι ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν εὐσεβῶς τὸ Ἄγιον εὐχόμενος ἡμετέροις.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἦντα τὸ

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

καὶ εὐχὴ ἡ συνάντησις ἀπολλυσις.

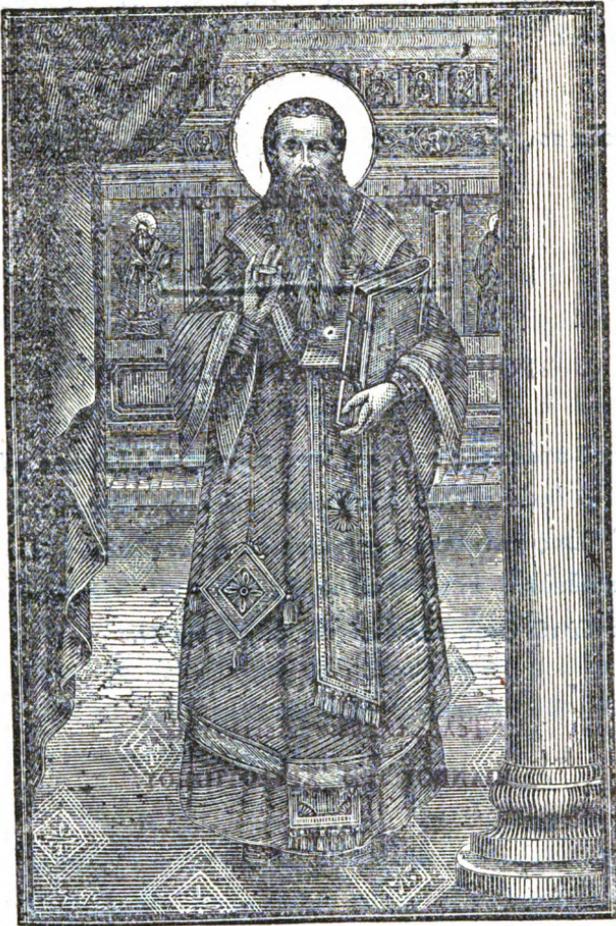
ΠΡΟΠΑΡΙΘΝ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρρός, ἐκλάμψασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφίλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας
 ΚΑΙΝΗΤΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΚΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εὐχή τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποστείλας σωτήρην καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσενεγκνόντων, καὶ δι' οὗς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγίεσται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Κύριος δὲ εἰπὼντας,

Ἄμην,

καὶ ἀποστείλατε ἀποκρινομένους ὑμᾶς

Κύριε, ἐλέησον,

καὶ ἐπιπέμει ὁ Ἀνακτορῶν

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστewς, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς ἁγίας Μονῆς, (ἢ πόλεως ἢ χώρας ταύτης), πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κτλ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφράσις.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξήγησις τοῦ ἁγίου ἱεροῦ λόγου ὁ Θεὸς μυστικῶς

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀρατος· αὐτὸς, δέσποτα, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου.

Ὁ Διάκονος

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφράσις.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔσιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐξήγησις Ἀντιφρόνου Β', ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'. μυστικῶς.

Ὅτι τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφῶνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατίας Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον, σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἰσοδὸν ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνσεις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ.

Ὁ Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φω-
νῆ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξο-
λογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμε-
νος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρκαγαῶν τὰ σύμπαντα· ὁ
κτίσας τὸν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σου
χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν,
καὶ μὴ πρρορῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετά-
νοϊαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους
σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁ-
γίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς, δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στό-
ματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι
ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώμα-
τα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων
τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσιν ἀμφότεροι τὸ Τρισάγιον

εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θεωρῶν πρὸς τὴν Πρόθεσιν, λέγει.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Καὶ ὁ Παῖς

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου μυστικῶς.

Ἐλλομψον ἐν τοῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόθρῳπε δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογονίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ ἁγίῳ ἕσπετον

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς . . .

Κύριε, παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν . . .

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτενοῦς ἕσπετον

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐ-

λέους σου, καὶ τοὺς εἰκτιρούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεύου) .

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας.

Ἔτι δεόμεθα ἀπὸ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ο Θεὸς ἐκφοῶνας.

Ὅτε ἐλεήμων καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἀκούων.

Ἐύξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν,

ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ,

κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας,

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης,

ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ αἰχῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ἡμετέρας ἀφαιρῶναι πρὸς τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων

ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχομένους, τοὺς ὑποκεκλιότας σοι τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἑλαφρὸν ζυγόν· ποιήσον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς ἀγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔπειτα ἑξαπλοῖ τὸ Εἰληπτόν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διακόνος λέγει·

Ὅσοι Κατηχοῦμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχοῦμενοι, προέλθετε· ὅσοι Κατηχοῦμενοι, προέλθετε· μὴ τις τῶν Κατηχομένων. ὅσοι πιστοί.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Α'. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰληπτόν.

Σὺ, Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου· σὺ ἰκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δὸς, Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

Ὁ Διακόνος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ. Σοφία.

Ὁ Θεὸς ἐκφώνησεν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐξ ἧς πιστῶν ἡ ἀνολόγητος ὁ Θεὸς μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπεινώσειν ἡμῶν, ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, οὐ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Ὁ Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ. Σοφία.

Ὁ Θεὸς ἐκφώνησεν.

Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ θέξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐξ ἧς, ἡν λέγει ὁ Θεὸς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικῆ ἀδομένου.

Οὐδεὶς ἀξίος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίξαι, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοὶ μέγα καὶ φοβερόν· καὶ αὐταῖς

ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἀφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον. Ἐπιβλεψὸν ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθίρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηραῆς, καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγία σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον πρὸς εὐεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὸν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Θυμιάσκοντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀπέρχονται ἀπὸ τῶν ἁγίων ἑσέσι, καὶ ὁ Διάκονος λέγει.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἄερα, ἐπιτίθει τὸ τοῦ Διακόνου ὄμιον, λέγων (*).

(1) Οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἔμου, ἀλλ' ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἔμων τοῦ Διακόνου συνήθως ἐπιτίθει τὸν Ἄερα. Οὕτως δὲ ἐπιτίθεται αὐτὸν καὶ ὁ Ἱερεὺς, μὴ ὄντος τοῦ Διακόνου.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ἔτα, τὸν μὲν ἅγιον Διάκον ἐπιβάλων τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἀπὸ χεῖρας λαβὼν, ἐκέρχοντα ἀμρότεροι, λέγοντας.

Πάντων ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπιβλήντων δὲ ἐν τῷ Βήματι, ὁ Ἱερεὺς, κατὰ τὸ ἔθος, τοποθετήσας τὰ ἅγια, θυμῷ τρεῖς αὐτὰ, λέγων.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἔτα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον.

Μνησθητί μου, ἀδελφε καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερεῖα.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ κτλ.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος πρὸς αὐτὸν αὐτὸς, ἐπικλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπιποιήσει σοι.

Ὁ Διάκονος,

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν μνησθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ βασι-
λειᾷ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἱ. Διάκονος, λέγει·

Ἄμην,

καὶ ἀσπασόμενος τὴν Ἱερατικὴν δεξιάν, ἐξέρχεται λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, . .

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς, μετὰ τῆν ἐν
τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν Θείων Δώρων ἀπόθασιν.

**Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν
ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡ-
μῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν
διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου,
εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι διακόνους τῆς Καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡ-
μᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογι-
κὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτη-
μάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνωστημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν
εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύμα-
τος· ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡ-
μῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα,
Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσῆως καὶ Ἀα-
ρῶν τὰς Ἱερwsύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικὰς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω**

καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Ὁ Διάκονος, ὡς ἐν τῇ Χρυσοστομου Λειτουργίᾳ, λέγει.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν . . .

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν . . .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν . . .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης κτλ.

Ὁ Ἱεροῦς ἐκφώνως.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ εὐθὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Μετά τὸ Πιστεῖόν, ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκπώνως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. (*Εὐχὴ εὐλογοῦντος Θεοῦ*).

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας· εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπετίθεται ἡμιστάριον.

Ὁ ἔν, Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, προσκυνητὲ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιοσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σου, ἀκουστάς ποιῆσαι πάντας τὰς αἰνήσεις σου, ἢ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἀπείντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως, ὀρωμένης τε καὶ οὐχ ὀρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀδύσσοις, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοιώτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ὃς ἐστὶν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος ἐν ἑαυτῷ, δεικνύς σε τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰῶνων σοφία, ζῶη, ἀγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξεσάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υἰοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ, παρ' οὗ πᾶσα κτίσις, λογικὴ τε καὶ νοερά, δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν αἰδιὸν ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα

θαύλα σά. Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἔξ πτέρυγες τῶ ἐνί, καὶ ἔξ πτέρυγες τῶ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυοὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυοὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυοὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀειγήτεις δοξολογίαις.

Ὁ ἱερός κερύκερ.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κερραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ ἱερός κερύκερ.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, δέσποτα φιλόνηρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν ἅγιος εἶ, ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῆ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιοσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν· πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῆ σῆ, ὁ Θεός, τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφρεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρίσει σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου· οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὁ ἐποίησας, ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελαθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφῆτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις, διὰ τῶν Ἀγίων σου, τῶν καθ' ἑκάστην γενεάν

εὐκραστησάντων σοι· ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν εἶσοθαι σωτηρίαν, νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν, Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἤλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας, ὅς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἀλλὰ, Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου ἀγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφῆν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνης τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, ἠυδόκησεν ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς, τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρίναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδάμ ἀπαθνήσκοντες ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δούς προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν ειδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καὶ καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἄδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου, καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὀδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν ὀδονατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγέ-

νετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἢ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνεθῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὃς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους, ταῦτα, ἃ προτεθεικάμεν, κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς· μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἔκουσιον καὶ αἰδιμον καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῆ νυκτὶ ἣ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας·

Ἔστα ἐκ πρώτου.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλωμένον, εἰς ἄρσιν ἁμαρτιῶν.

Θ Ἱερὸς μυστικῶς.

Ομοίως καὶ τὸ Ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, ἀγιάσας·

Ἔστα ἐκ δεύτερου.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄρσιν ἁμαρτιῶν (1).

---

(1) Σημειῶσαι ὅτι εἰς τὰ Κυριακὰ λόγια ελάβετε, φάγετε καὶ πῖετε ἐξ αὐτοῦ πάντες οἱ ἱερουργοῦντες δὲν πρέπει νὰ δεικνύωσι, λέγοντες ταῦτα, διὰ τῶν χειρῶν τὰ προκαίμενα τίμια δῶρα, καθ' ὅτι οὐκ ἀναφέρονται ἐκ' αὐτῶν, ἀλλ' εἰς ἅπαν ὁ Ἰησοῦς, λαβὼν τότε ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἔδωκε

Ὁ Ἰσραὴς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπέχεται μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ἐσ' ἵκεις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μνησθημένοι οὖν, δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριμέρου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῶς δευτέρας αὐτοῦ παρεουσίας.

Ἦτα ἐπέχεται.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρωμεν, κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Ἰσραὴς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπέχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο, δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλὰ διὰ τὴν ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρρόντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέτες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἅγιε ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνευμᾶ σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογεῖσθαι αὐτὰ, καὶ ἀγιάσαι, καὶ ἀναδείξαι.

Ἦτα ἐπέχεται λέγοντες τὸ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι,

τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δὲ τὰ εἰρημίνα δεσποτικὰ ἱεῖνα λόγια ἐπαναλαμβάνονται διηγηματικῶς, καὶ ἐπομένως περιττὴ ἡ δεῖξις, μᾶλλον δὲ, ἐναντία εἰς τὸ ὄρθον τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας φρόνημα.

καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος λέγει μυστικῶς, δεικνύων τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς προαγίζει τρις-τὰ ἅγια Λῶρα, λέγων μυστικῶς.

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος, εἶπεν λέ.

Ἄμην,

ἐπιλέγει δεικνύων τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος, εἶπεν καὶ αὐθις, λέ.

Ἄμην,

ἐπιλέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, ἀμφοτέρη τὰ Ἅγια.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, εὐλογῶν ἀμφοτέρη τὰ Ἅγια, λέγει.

Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας (*).

Ὁ Διάκονος.

(*) Τὸ «Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ» ἐκ τῆς τοῦ θείου Χρυσοστόμου Λειτουργίας μεταγραφέν, θεωρούμενον κατὰ σύνηθιν, οὐκ ἔχει χώραν οὐδεμίαν ἐνταῦθα εἰς τὴν τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀλλ' ἔστι προσθήκη, τολμηρῶς παρά τινος γενομένη, ὧς καὶ ἐκδόχημος ὑπιστημείωσεν ἐν τῷ Πηδαλίῳ αὐτοῦ (Κανὼν 10. τῆς ἐν Ασδικείᾳ Συνόδου).

Ἄμην, ἀμην, ἀμην.

(Ὁ Θεὸς ἐπεύχεται μυστικῶς.)

Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς Ἄρτου καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἐνῶσαι ἀλλήλοις, εἰς ἑνὸς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα ποιῆσαι μετασχεῖν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου, ἐν πίστει τετελειωμένου.

(Ὁ Θεὸς ἐπεύχεται)

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Δέσποτος μνημοσύνη τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων καὶ κεκοιμημένων, καὶ ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου (τοῦ Θεοῦ), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου· ὧν ταῖς ἰκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι σοῦ δεόμεθα, μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἁγίας σου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον στρέψωσιν μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δωρὰ σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ

ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων ἀμειψαὶ αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανοῖς χαρίσμασι· χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγεῖων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄπαϊς τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διεγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς· ὄπλω ἀληθείας, ὄπλω εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτοὺς, ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα, ὑψώσον αὐτῶν τὴν δεξιάν, κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βίβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον, τοὺς πονηροὺς ἀγαθοὺς ποιήσον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περὶ ἐστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἐμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ, τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖᾳ διατήρησον, τὰ νήπια ἐκθρεψον, τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι, τοὺς ἐσκοτισμένους ἐπισυναγάγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων

ἐλευθέρωσον, τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὀδυποροῦσι συνῶ-
 δευσον, χηρῶν πρόστηθι, ὀρφανῶν ὑπεράσπισον, αἰχμαλώτους
 ῥῦσαι, νοσοῦντας ἰασαι, τῶν ἐν βήμασι καὶ μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις
 καὶ πικραῖς δουλείαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει
 ὄντων, μνημόνευσον ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς με-
 γάλῃ σου εὐσπλαγχνίῃς, καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς, καὶ τῶν
 μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐγεσθαι
 ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεός
 ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλοῦσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων
 τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματ᾽· καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν
 δι' ἀγνοίαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον, ὁ
 Θεός, ὁ εἰδῶς ἑκάστου τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδῶς
 ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοήθεια
 τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων
 σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμῆν, ὁ τῶν νοσοῦντων ἰατρός. Αὐτὸς
 τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδῶς ἕκαστον, καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ,
 εἰκόν, καὶ τὴν χρεῖαν αὐτοῦ. Ῥῦσαι, Κύριε, τὴν πόλιν (τοῦ
 δεῖνος) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ,
 σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,
 καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Ἔπειτα ἐκφωνεῖ.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ
 δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐνειρήνη, σῶον,
 ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς
 σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει, πρὸς τῆς θύρας οὐκ.

Τοῦ (δεῖνος Παναγιωτάτου, ἢ Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου
 δεῖνος)

καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ ἅγια Δῶρα ταῦτα

(καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τῆς)

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ἔπειτα ἐπιβουλεύεται μυστικῶς.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτε-
μούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιοῦτος, συγχώρη-
σόν μοι πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ
τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος
ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. **Μ**νήσθηται, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτε-
ρίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος,
καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου θυ-
σιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπι-
φάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκρίτους καὶ
ἐπωφελεῖς τοὺς ἑρέας ἡμῖν χάρισαι, ὄμβρους εἰρηνικῶς τῇ γῆ
πρὸς καρποφορίαν δώρησαι, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις
ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας
ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, υἱὸς φωτὸς, καὶ υἱὸς
ἡμέρας ἀναδείξας τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντα γὰρ ἐπέδωκας ἡμῖν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν καὶ ἀ-
νυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔπειτα ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν, λέγει ἐκφώνως.

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ ἀκούσας.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ λοιπα, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Λειτουργίᾳ.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων.

Ὅπως ὁ φιάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυθθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἱερεὺς ἐπευχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοὶ ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μάρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κοινοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. **Ναὶ**, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ μηδένα ἡμῶν ἐνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαὶν εὐπροσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρσθησάντων, γενώμεθα μέτοχος τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς κτλ.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν κτλ.
 Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν . . .
 Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
 Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.
 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.
 Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως
 τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουρῆνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαὸς τὸ

Πάτερ ἡμῶν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πα-
 τρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος . . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πίσης πα-
 ρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλιότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγη-
 σον, ἀγιάσον, φροῦρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυναμώσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πνηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ ἀνάψαι, καὶ

καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, εἰς ἄφρασιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν.

Ἔτα ἐκφώνως.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὡς ἡμῖν ἀορίτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Διάκονος ἐκφώνως.

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ἐἴτα, τῆς Μεταλήψεως τελεσθείσης, ἀπαρallάκτως ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσσοτόμου Λειτουργίᾳ, καὶ τῶν ἁγίων Λειψάνων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Τραπέζης ἀρθέντων, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἀγιασμῷ, καὶ ἴασει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ

Χριστοῦ σου εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἰασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος.

Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησας.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι . . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ ὀπισθὰ μδωνος, ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἀγιαζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκυαλίπης ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τοῖς Ἱεραῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων (1).

Καὶ εὐθὺς τὴν ἐν τῷ συσταίλαι τῷ Ἁγίῳ εὐχὴν, μυστήριον.

Ἦνυσται καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας μυστήριον. Ἐσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἶδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτητου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἧς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιοθῆναι εὐδόκησον· χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Δόξα σοι.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερσεὺς ἐκφώνησας.

Ἐὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔπειτα τὸ

Δόξα σοι, Χριστὸς ὁ Θεός·

καὶ εὐχόμεθα τῇ συνέθεσι ἀπόλλυταις.

(1) Ἡ ἐν τισι λειτουργικαῖς δέλτοις κειμένη ὀπισθόμυθος εὐχὴ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου αὐτοῦ ὅτι «Ὁ θεὸς ἀίνεσις» δὲν πρέπει νὰ ἀναγινώσκηται, ὡς μὴ ἔσται ποίημα τοῦ Ἁγίου, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄγευ Ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας προσθεῖται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτοῦ· τοῦτο δὲ εἰκάζεται, ἵνα εὐχὴ αὕτη οὔτε εἰς τὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα εὑρίσκηται, τὰ περιέχοντα τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου, ἀλλ' οὔτε εἰς τὰ ἄπαντα αὐτοῦ, ἐκδοθέντα ἐν Βενετίᾳ τῷ 1835 σωτηρίῳ ἔτει.

ΓΡΟΗΑΡΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας, Βασίλειον Ἰεράτευμα, πάτερ ὅσιε, πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΩΝ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ (*).

Ὁ Διακονος.

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἰερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸν Προημακόν, λέγει ὁ Διακονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δαίνοϋ), τοῦ τιμίου

(*) Ἴδε τὴν ἐν τέλει τῆς βιβλίου σημείωσιν.

Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς, (ἡ πόλις, ἡ χώρα) ταύτης, πάσης πόλιως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Θεὸς ἐκφωνῶς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι κτλ.

Ἐπὲρ κατασκευασθέντων τῶν Ψαλμῶν, λέγει ὁ Θεός.

Ὁ Θεὸς ἐκφωνῶς τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὀδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς ὁ μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίος.

σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατός ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυρί, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα σοῦ τὸ ἅγιον.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Δόξα Πατρὶ.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκπύουτος.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ δεῖ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐκτὴ Ἀντιπρόσευξις Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβεΐαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Δόξα Πατρὶ.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκπύουτος.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δό-

ξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Διάκονος ἔειπεν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρειῶν δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομικίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πάσι τὸ θέλημά σου.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ εὐχῆσαι Πατρὶ.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησεν·

Ὅτι σὺ εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ . . .

Μετὰ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος θυμιᾷ κατὰ τὴν τέχνην καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ Εἰσόδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου, λεγομένη κατὰ τοῦ Ἱερέως μυστικῶς·

Ἐσπέρας, καὶ πρωτὶ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθί σου, δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλένθρωπε Κύριε· κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρεύοντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐισόδος μετὰ θυμιατοῦ, ἐν δὲ ταῖς εὐχαῖς μετὰ Εὐαγγελίου.
 Ὁ Διάκονος
Σοφία, ὀρθοί.

Μετά δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Εὐαγγελίας, ἡ Ἱερεὺς, κρατῶν τὴν λαμπρὰ μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, λέγει ἑξῆς.

Σοφία, ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ὁ Ἱερεὺς ἀναστὰς, ὁ Ἱερεὺς ψάλλει ἕσθαι τὸ Κατὰ ἐκείνην καὶ ἀκολουθῶν τὸ αὐτὸ ἕσθαι οἱ ψάλλται. Εἶτα, εἰ ἔστιν ἕσθαι ἱερουργία, ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον· εἰ δ' οὐκ ἔστιν ἱερουργία ὁ Διάκονος.

Εἶπομεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης . . .

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν . . .

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱερείας.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐλεῶν σου, καὶ τοὺς αἰκτιρομῶν σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος τὰ λοιπὰ τῆς ἐκτενοῦς, καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀκούει.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ . . .

Ὁ Διάκονος

Ἐβῆσαθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν κατηχαυμένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ·

κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ κατηχουμένων.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν πάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης, καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποιμένῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκώπιας.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν κατηχαυμένων ὄσοι πιστοί. Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνον λέγονται μέχρι τῆς τρίτης τῆς τετάρτης Ἑβδό-

μάδος ἀπὸ ἐσ τῆς Δ'. τῆς μεσσηνησίμου, μετὰ τὸ, Ἰσα καὶ ἡ-
τοί, τὰ περὶ τῶν κλητοῦμενων Διακονικῶν λέγονται οὕτως.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθατε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθε-
τε· ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθατε. Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶ-
τισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων
ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῶ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Καταξίωσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῶ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγ-
γενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀ-
φθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνύματος, τοῦ Κυρίου δε-
θῶμεν.

Χαρίσθαι αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμῆσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιίμνῃ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς . . .

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων, λε-
γομένων ἀπὸ τῆς Δ'. τῆς μεσσηνησίμου μυστικῶς.

Ἐπίφανον, Δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅ-
γιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρ-
τίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν·
βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· στηρίξον ἐν ἐλαίῳ· τελείωσον ἐν

ἀγάπη· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Δακτύλος.

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε. Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν κατηχουμένων· ὅσοι πιστοί. Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔως ἴδῃ τὰ ἀπὸ τῆς Δ' τῆς μεσονηστήμου.

Ἐσχὴ πιστῶν ἀποστολικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐρπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἐνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίδακτος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα· πάντα ἡμῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διανοίαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Δακτύλος.

Ἀντιλαδοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαρῦλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Δακτύλος ἀποστολικῶς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιπέμπων ὁ ἁγιοπνευματικῶς.

Δέσποτα ἅγιε, ὑπεράγαθῆ, δυσωπόδύμενε σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἰλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀζίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδρὸ γὰρ τὸ ἀχραντὸν αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῆ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανοῦ ἀοράτως δοροφορούμενα, ὡς τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα, δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτός καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ἀντιλεβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον κτλ. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφαίνεται.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπαλλομένου θεοῦ τοῦ.

Νῦν αἱ δυνάμεις,

ἡ ἐκτελεσθῆναι τῆς ἐπιπέμπων ὁ ἁγιοπνευματικῶς.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἦπερ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τῆς ἡμετέρας, καὶ τῶν μετὰ πίστεως . . .

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ . . .

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς . . .

Ἡ ἱεραὺς μυστικῶς.

Οἱ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ σὶ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοί· ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλοανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοὶ δῶρρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς, ἀόρατε βσιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξί τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίτους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου περισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται μυστηρίων· καὶ πίστεως ἡμᾶς, καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγισμῷ ἀναφαιρέτω· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· « Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ »· ὅπως, ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πίστεως διαβολικῆς μεθοδεΐας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμάτων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πατρὶ τῷ Ἁγίῳ σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ καταξίωσον, ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως
τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαὸς τῶ

Πάτερ ἡμῶν,

καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκείνη.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Θεὸς

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἐπιπέμει δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ κοινὴ ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Θεὸς, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κα-
τοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπιθε εὐσπλάγχνῳ ὀμματι ἐπι-
πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν· καὶ ἀξίωσον πάντας ἡ-

μᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑποκεκλίκαμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Τιοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὡς ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Ἀίματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, κάτωθεν τοῦ ἁγίου βολῶν τῆν χεῖρα, καὶ ἐγγύτων μόνον τῶν ἁγίων Ἄσπυ, χωρὶς αὐτοῦ ἕψαι πόνον, λέγει μεγαλαινῶναι.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ Ἱερεὺς ἀνακαλύπτει αὐτὸ, καὶ ἐμπληροῦ τὴν μεταλήψιν τῶν ἁγίων Ἀσπυ. Τῆς ἐκ μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν ἁγίων λειψάνων ἐν τῷ ἁγίῳ Ἐπιστάτῳ ἀποσπογγισθέντων, ἐπελείπει τὸ Ἱερεὺς τὸ ἁγίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς κάρισχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώμα-

τος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθί σου, δέσποτα φι-
λάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου, καὶ
δὸς ἡμῖν, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν
τῶν ἁγιασμμάτων σου εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βα-
σιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος,

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων·
ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν, φοικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἡ-
ίξως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξεν . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν,

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως τὴν ὀπισθόμυστικὴν εὐχὴν.

Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουρ-
γήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα
ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθα-
ρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ
θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεί, παράσχου καὶ

ἡμῖν ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατὰ ῥίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος τῆς ἑβδόμης τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀγίας Τρίτης Ἀποστολικῆς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοῦς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος τῆς ἑβδόμης τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀγίας Τρίτης Ἀποστολικῆς.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός,

καὶ γίνεται ὑπέροχος.

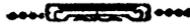
Τ Ε Λ Ο Ξ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΗΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΕΘΝ ΡΤΩΝ,

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ, ΟΡΘΟΝ, ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτεμηθεὶς καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν μεγάλην Πέμπτην.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἀγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπυτσοὺς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ σταυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, καὶ ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ χρόνου.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτὴν μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστὴς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων, θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἀπέλυσις τοῦ Ἱερέως μετὰ τὴν Λειτουργίαν,
γινομένη ἐν τῷ ἀπεκδύεσθαι τὴν Ἱερατικὴν στολὴν.

Πρῶτον λέγει τὸ Νῦν ἀπολύεις . . . τὸ Τρισάγιον· τὸ Ἀπολυ-
 τίκιον τῆς ἡμέρας, τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ λειτουργία τελεῖται· τὸ Κον-
 τάκιον τῆς ἡμέρας, τοῦ ἁγίου, ὡς προεῖρηται, καὶ τὸ « Οὐρανὸς
 πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς
 πιστούς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέω-
 σον, Κύριε », καὶ ἀπόλυσις, ὡς σύνηθες. Εἶτα, ἀσπαζόμενος τὴν
 ἁγίαν Τράπεζαν, παρ' ἧς ἔλαβε τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης, ὡς πη-
 γὴν τῶν θείων χαρίτων καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ, λέγει τὸ Δι' εὐχῶν . . .
 καὶ ἀναχωρεῖ οἰκαδε, ἐπευχόμενος καὶ εὐλογῶν τοὺς εὐσεβεῖς,
 καὶ λέγων τὸ « Διαφυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας τοὺς εὐσεβεῖς
 καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει καὶ
 ἐνορίᾳ ταύτῃ, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν ».

Ἡ αὐτὴ τάξις γίνεται καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΚΘΟΔΙΚΑ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

ψαλλόμενα ἐν τῇ μικρᾷ Εἰσοδῷ τῆς θείας Λειτουργίας μετὰ τὸ,
Σοφία ὀρθοί.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὦμοσε Κύριος, καὶ
οὐ μεταμεληθήσεται.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος
καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἃ
πεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βατίων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἐψάθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς
ἑνδοξείας σου.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Θαδῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπο-
δίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ΕΥΧΑΙ

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Πιστεύω, Κύριε, και ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέσμαι οὖν σου, ἐλέησόν με, συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἴδού βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.

Ἄλλ' οὖν κάθαρὸν ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ἀηστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θεουργὸν Αἷμα φρίζον, ἄνθρωπε, βλέπων.

Ἀνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα καὶ θεοῦ με καὶ τρέφει.

Θεοῦ τὸ πνεῦμα, τὴν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Τὰ Ὑποπόριον.

Ἐθελξας πόθω με, Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ὁλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐλῷ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, ἀγαθὲ, παρουσίας σου.

Ἐν τοῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελεθεῖν εἰς τὸν υμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθίρισον, Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὴν Εὐχὴν.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κριμά μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἀγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρρῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν τὸ

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν Μετάληψιν, ὡς ἀκολούθως.

Δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός.

Ἐἵτα τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν.

Ἐὐχαριστῶ σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἀγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἄλλὰ, δέ-

σποτα φιλόνηρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπεθανῶν τε, καὶ ἀναστὰς, καὶ χριστάμενος ἡμῖν τὰ φοικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἀγιασμῶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἴασην ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπήν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστην ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· Ἰνα, ἐν τῷ ἀγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ· καὶ οὕτω τοῦ τῆ δε βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίου κατανήσω ἀνάπαυσιν, ἐνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κίλλος τὸ ἀβῆρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σε ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ἄεσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς, βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων· δέομαι εὖ σου, ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ, καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότητι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιοσμεῦ, ὁ δεκτήρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ὁ δούς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως,
 Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους,
 Μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστοουργέ μου.
 Μᾶλλον διέλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
 Εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὄλων μου πτερισμάτων.
 Ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας,
 Τὰς ἰγνύας στήριξον, ὀστέοις ἄμα,
 Αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα,
 Ὅλον με τῷ σῶ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε, φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 Ἐκ παντός ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἀγνίζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζέ με,
 Κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με.
 Δειξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
 Καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας,
 Ἴν' ὡς σὸν οἶκον, εἰσὸδα κοινωνίας,
 Ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 Τὰς Ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 Τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.
 Πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα.
 Ὡν τὰς λιτάς, εὐπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 Καὶ φωτὲς παιδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγισμὸς καὶ μόνος,
 Ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.
 Καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 Δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιου, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἀφῆσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὐτῆ εἰς χαρὰν, ὑγίαν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν τῇ φεβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης, προσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγὴ, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου· εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκεῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τὰς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας, ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανάτου καὶ καθάρου ζωοποίησόν με τὸν θανατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἢ ὁ Θεὸς ἐλεήμων Θεοῦ φιλεῦσπλαγχνος μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ ἐξοκατένυσιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπεινώσιν ἐν ταῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου· καὶ ἀξιώσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγισμὸν, εἰς ἴασις ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ παράσχου μοι δάκρυα

μετανοίας και εξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξαμέ-
νη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΕΙ ΑΡΤΩΝ.

Τοῦ Ἱερέως μετὰ τοῦ Διακόνου ἐλθόντων μετὰ λαμπάδων, ὅπου οἱ πέντε Ἄρτοι μετὰ τοῦ οἴνου καὶ ἐλαίου προετέθησαν, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, θεόμεθί σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, συγχωρήσεως καὶ ἰφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ χώρᾳ) ταύτῃ, σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις, καὶ τῶν δούλων σου, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην.

Ἐἴτα μνημονεύει ὧν ἔχει, κατ' ὄνομα, ἀκολούθως δὲ λέγει.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλήθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κυρίον τὸν Θεὸν ἡμῶν
φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν
περίτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θλάσσει μακρῶν καὶ ἰλεως, ἰλειως
γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἰρήνη· πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Δέσποτα πολυέλεες Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρε-
σβείαις τῆς πναχρῖντου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρ-
θένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· πρε-
στασίαις τῶν τιμίων ἐπουρπνίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου
ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν·
τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδα-
σκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἐν ἁγίοις πα-
τρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ
θαυματουργοῦ· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ
τροπαιοφόρου· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,
καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν ἑξῆσιν

ἡμῶν σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τοὺς ἄρτους, ἐπεύχεται ἐκφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλόγησας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἀνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σίτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (ἧ πόλει, ἧ χώρᾳ) ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγιάσον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων, καὶ τρέφων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ πναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἶτα εἰσέρχονται εἰς τὸ ἱερατεῖον, ψάλλοντες ἀμφοτέροι τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέπαισαν· εἰ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δόξα καὶ νῦν· καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΕΘΝΩΤΑΣ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. Καὶ εὐθύς τρισάγιον, Δόξα Πατρὶ, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστιν καὶ τὰ τροπάρια· Μετὰ πνευμάτων δικαίων· Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε· Δόξα Πατρί· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· Καὶ νῦν· Ἡ μόνη ἀγνή. Ἔϊτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθί σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναταύονται, τὰ ἔλεη τοῦ Θεοῦ, τὴν βσιλειάν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφωσιν τῶν ἐχυτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστοῦ τῷ ἄθινατῳ βσιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, καὶ πίσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπάτησας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν ἐν κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), καὶ τάξον αὐτὴν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πάσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ πρὸ αὐτοῦ προχθὲν ἐν

λόγω, ἢ ἔργω, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε, ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαίωσένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάψυξις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔτεροι εὐχαὶ συγχωρητικάι.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ σῆ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦς, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σοῦ προστάγματος, καὶ μεταλαβόντα τῆς εἰκόνας, καὶ μὴ φυλάξαντα, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήκτον σου τοῦτον δεσμόν, ὡς Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τῷ θείῳ βουλήματι ἀποτέμεσθαι, καὶ διαλύεσθαι ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκείσε χωρεῖν, ἐνθα καὶ τὰ εἶναι προσελά-

βετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι· διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοουσιου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῶ τῶν δικαίων. **Ναί·** Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνείκαστος, καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον ὁ δούλος σου οὗτος, εἴτε τινὰ τῶν Ἰερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ καὶ φθουμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμικρωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς ἁγίων κατάταξον. **Ναί,** Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἁγίοις σου μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν δοὺς ταύτην, ὥστε τῶν ἀμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν καὶ εἰπών, ὅσα ἂν δήσητε καὶ λύσητε, ἵνα ὡσι δεδεμένα καὶ λελυμένα, δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεάν φιλανθρώπως διαδιδάσας, λύσον τὸν κοιμηθέντα δούλόν σου (τὸν δεῖνα) τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἀμαρτήματος, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Ἄεστοτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεις τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι τὴν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου

ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς ἀγίοις μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ λέλυνται, διαδόχους ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους δούλους σου τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σοῦ ὑπεραγίας δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, τῆ ἀφάτω σου φιλανθρωπία, καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς σὺ τῷ δεσμῶν τε καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ λαῷ σου συμβαίνοντα. Αὐτός, πανάγαθε βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι), εἴ τι ἐν τῷ παρόντι ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησεν· καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διανοίαν ἤμαρτε, λύσας αὐτῷ καὶ τὸν ἐπικείμενον μεθ' οἰωνδήποτε τρόπων δεσμὸν, ὃν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησε, καὶ εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴ τε παρ' ἄλλου τινὸς, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίγημα. Εὐδόκησον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ πυλούεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγίων ταχθῆναι, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῆ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ δὲ ἀπόλυσις ὡς ἀκολούθως.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων, καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων ἐνδόξων προπατόρων, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου τετραήμερου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλ-

ποις Ἀβραάμ ἀναπαῦσαι, καὶ μετὰ Ἀγίων καὶ Δικαίων συναριθ-
μῆσαι, καὶ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεή-
μων Θεός.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε 'καὶ ἀείμνηστε ἀδελφὲ ἡμῶν

(ἐκ γ'.)

ΕΥΧΗ ΒΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Ποιμὴν, καὶ Ἄμνέ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῶ δούς ἄφεςιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς· αὐτὸς, δέσποτα, ἄνεσ, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωποι, σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὄρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα καὶ τὸν ὄρκον, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναί, δέσποτα φιλόανθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πρίνδε, ὡς πολυέλεος, τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτα· Ὅσα ἂν δή

σητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἀν λύ-
σητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ὅτι σὺ εἶ μό-
νος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρ-
χῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ,

Ὅταν σταυροὶ ὁ Ἰερεὺς πάθος νοσήματος
διὰ τῆς ἁγίας Λόγχης.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ
δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐ-
τὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου
Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Λόγχῃ πλευρὰν, ὦ Χριστέ μου, νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς
ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγονυῖαν πρόξενον,
τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Δόξα καὶ νῦν καὶ ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας, καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτὸς, πανάγαθε βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγιάσον· Ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προστέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ, ἀγαθὲ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἁγίου (τοῦδε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

τῆς Ϛ'. Αὐγούστου

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκрасίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὀριμωτάτην στάσιν ἔλθῃ ἰν ἠδύοκησας. Ἴνα ἡ ἐν ἡμῖν, ταῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξίλασμον ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΑΓΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΪΑ

τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβιμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, ὁ λαὸς, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα,

τούς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βατὰ τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν αὐτὸς, δέσποτα, καὶ ἡμᾶς τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ βατὰ καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι, καὶ οἱ παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι βοῶντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιοθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγος Κατηχητικὸς

εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως,

λεγόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

ἐν τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας.

Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἐορτάσάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἐφθασε, μηδὲν ἀμφισαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἐφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδυότητα. Φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρῶ-

της· καὶ τὸν ὑστερον ἔλεσι, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κάκεινω δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· κοὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ βράθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμῆσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολλός, μηδεὶς ἐξέληθ' ἰσχυρῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ πλοῦτός τῆς χρηστότητας. Μηδεὶς θρηνεῖτω παιδείαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρόσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβεῖσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος· ἔσθεσεν αὐτὸν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος· ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικράναν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας ἐβόησεν· ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνητησεν οὐρανῶ. Ἐλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν ὄθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδην, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ οὐ καταδέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτῶ κασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

γινόμεναι ἐν τῷ Κανόνι τὸ μέγα Πάσχα,
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διακαι νησίμῳ ἑβδομάδι,
μέχρι τοῦ σαββάτου.

Ὡδή α΄.

Ὅτι σὸν τὸ κρίτος.

Ὡδή γ΄.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡδή δ΄.

Ὅτι ἀγαθός.

Ὡδή ε΄.

Ὅτι ἡγίασται.

Ὡδή ς΄.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς.

Ὡδή ζ΄.

Εἶη τὸ κράτος.

Ὡδή η΄.

Ὅτι ἠυλόγηται.

Ὡδή θ΄.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι.

.....○.....

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

(Ἰδε σελίδ. 144)

(α) Ἰστέον ὅτι τῇ Κυριακῇ, μεθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς μέλλει ποιῆσαι Προηγιασμένην, μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον Ἄρτον ἐν τῇ Προσκομιδῇ, καὶ θῦσαι καὶ κεντῆσαι, περικόπτει καὶ τοὺς ἑτέρους Ἄρτους, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον, « εἰς ἀνάμνησιν », « ὡς πρόβατον θύεται », καὶ τὸ αἷς τῶν στρατιωτῶν ». Ἐῖτα ἐγγχεί ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ οἶνον καὶ ὕδωρ, λέγων τὰ συνήθη, ὡσαύτως καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Προθέσεως. Ὅτε δὲ μέλλει σφραγίσει τοὺς Ἄρτους, λέγει· « Ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον » ἐνικῶς· οὐχὶ δὲ τοὺς Ἄρτους, ὡς εἰς ἐστὶν ὁ Χριστός. Καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ὑψοῖ ὄλους ὁμοῦ, καὶ μελιζοῖ τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν μεριδα ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ, ἐγγέων καὶ τὸ Ζέον, ὡς ἔθος. Ἐῖτα λαβὼν τὴν ἁγίαν λαβίδα τῇ δεξιᾷ χειρὶ, καὶ βάψας αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ αἵματι, τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον ἐπὶ τῆς ἐν τῷ Ἀντιμνησίῳ Μούσης, καὶ εἰσφέρει τὴν ἁγίαν λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου Αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐγγίξει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Ἄρτῳ σταυροειδῶς, ἐν ᾧ μέρει ἐχαράχθη ὁ Σταυρὸς ὑπὸ τὴν ψίχα, μηδὲν ὄλως λέγων, καὶ ἀποτίθησι συστέλλων αὐτοὺς ἐν τῷ Ἄρτοφορίῳ.

β'. Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι Προηγιασμένην, ἐνδύεται τὴν ἱερατικὴν στολὴν, σφραγιζὼν καὶ ἀσπαζόμενος μόνον ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων, μηδὲν ἐπιλέγων, εἰμὴ « τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν ». Ἀρξαμένης δὲ τῆς στιχολογίας, ἀπέρχεται ἐν τῇ Προθέσει, καὶ λαβὼν τὸν προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἄρτοφορίου, τίθησιν αὐτὸν εὐλαβῶς ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, ἔπειτα ἐμβάλλει καὶ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἶνον καὶ ὕδωρ, καὶ λαβὼν θυμίαμα, θυμιᾷ τὸν Ἀστερίσκον καὶ τὰ καλύμματα, καὶ περικαλύπτει αὐτὰ, μηδὲν ἕτερον λέγων, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ, Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων. Προηγιασμένη γάρ ἐστι καὶ τετελεσμένη αὕτη ἡ θυσία. Ποιεῖ δὲ τὴν εἴσοδον ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Μ'. μαρτύρων καὶ τῇ Μ. Ἑβδομάδι, τότε ποιεῖ τὴν εἴσοδον μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

γ'. Ἐν δὲ τῇ Μ. εἰσόδῳ τῆς Προηγιασμένης ἀνάμυστον ἔστι κρατεῖν τὸν Διάκονον, λειτουργικὸν ὄντα, ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ζωοποιὸν Ἄρτον, τὸν δ' ἱερέα, τελεστικὸν ὑπάρχοντα, παρακολουθεῖν μετὰ τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου πλήρους μόνον νάματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποδέεστερον τοῦ Διακόνου δοκεῖν· ἀλλὰ τὸν μὲν Διάκονον χρῆ, ὡς λειτουργικόν, προηγεῖσθαι τοῦ ἱερέως μετὰ λαμπάδος καὶ θυμιατοῦ, τὸν δ' ἱερέα, ὡς τελεστικόν, ἔπασθαι μετὰ τοῦ ζωοποιῦ Ἄρτου, ἐπὶ κεφαλῆς κρατουμένου τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ τοῦ μετὰ νάματος ἱεροῦ Ποτηρίου τῇ δεξιᾷ. Ἄπαντας δὲ ἐν γένει τοὺς πιστοὺς δεῖ προσπίπτειν εὐσεβάστως μέχρι ἐδάφους ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὡς ὄντων τετελειωμένων τῶν θείων Δώρων, καὶ ἐν αὐτοῖς ἀληθῶς ὑπάρχοντας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Σωτῆρος ἡμῶν. Τὸ γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ Διτκαρίῳ εὐρισκόμενον ἔστιν αὐτὸ τὸ ἰδίον πανάχραντον Σῶμα μετὰ τοῦ θειοτάτου Αἵματος τοῦ Κυρίου.

δ'. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν ἅγιον Ἄρτον, οὐκ ἀποκαλύπτει τὰ ἅγια, ἀλλ' ἔτι κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, εἰσάγει ὁ ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δεξιᾷ πολλῶ, καὶ ἄπτεται τοῦ θείου Ἄρτου μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου. Λέγοντος δὲ τοῦ Διακόνου τὰ «Πρόσχωμεν», ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς· « τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις ».

ε'. Οὐκ ἔξεστιν ἀρχαιοθεν οὔτε συλλειτουργεῖν Ἀρχιερεῖς ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων ἱερᾷ Λειτουργίᾳ, οὔτε χειροτονίαν ἐπιτελεῖν, ἔστω καὶ Διακόνου. Ἐὰν δὲ τις τυχὸν τῶν Ἀρχιερέων, προσκληθεὶς παρ' εὐσεβῶν ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τῆς Εὐρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, αὐτὸς ὁ μέλλων λειτουργῆσαι Ἀρχιερεὺς, ἵσταται ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ καθέδρᾳ, ἀκροώμενος τῶν ὡρῶν· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Προομιακοῦ, ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν « Πρὸς Κύριον » ψαλμῶν, κατέρχεται τοῦ θρόνου, λαμβάνει καιρὸν, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐπενδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν. Ψαλλομένων δὲ τῶν τοῦ Ἑσπερινου τροπαρίων, ἐξέρχεται καὶ ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Τοῦ δὲ

Διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐκφωνήσαντος, « Σοφία, ὀρθοί », ὁ Ἄρχιερεὺς λέγει χῦμα τὸ « Φῶς Ἰλαρὸν » κτλ. Ἐἵτα εἰσέρχεται ἐν τῷ ἱερῷ μὴδὲν ὄλως λέγων ἢ ἐκφωνῶν, ἀλλ' ἐν σιωπῇ. Τῆς δὲ Γενέσεως ἀναγνωσθεΐσης, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος « κελεύσατε », ὁ Ἄρχιερεὺς, λαβὼν παρὰ τοῦ Διακόνου τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ δικήριον ἀνημμένον μετὰ θυμιατηρίου, καὶ ὄρων πρὸς Ἀνατολὰς, λέγει ἐκφώνως « Σοφία, ὀρθοί »· εἵτα, βλέπων τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, λέγει « Φῶς Χριστοῦ », καὶ τελευταῖον, ἐπιστρέφων πρὸς τὸν λαὸν, ἐκφωνεῖ « φαίνει πᾶσι ». Πληρωθεΐσης δὲ καὶ τῆς Παροιμίας, ψάλλει τὸ « Κατευθυνθήτω », καὶ θυμιᾷ περὶ τὸν κύκλῳ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ λέγων τοὺς στίχους· μετὰ δὲ τὸ ἔσχατον « Κατευθυνθήτω » καὶ τὴν παρὰ τοῦ χοροῦ ἀποπλήρωσιν τούτου, « ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου » καὶ τὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως θυμιάσιν, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἢ τῆς ἐορτῆς τῆς Εὐρέσεως, ἢ τῆς τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Ὅτε δὲ ψάλλεται τὸ « Νῦν αἱ δυνάμεις », ὁ Ἄρχιερεὺς, μετὰ τὸ θυμιάσαι, ἐλθὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, δίδωσι τῷ Ἱερεὶ, μὴδὲν λέγων, τὰ ἅγια Δῶρα ἀμφοτέρω· καὶ προπορευομένων δύο Διακόνων, τοῦ μὲν κατέχοντος ἀνημμένην λαμπάδα, τοῦ δὲ τὸ θυμιατήριον καὶ θυμιῶντός, φέρων ὁ Ἱερεὺς τὸν ἑέρα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὤμων, κομίζει τὰ προηγιασμένα Δῶρα ἐν φόβῳ καὶ σιωπῇ, διερχόμενος πλαγίως τῶν δεσποτικῶν εἰκόνων, ὡς ἔθος ἀρχαίων, καὶ δίδωσιν αὐτὰ τῷ Ἀρχιερεὶ, ἵσταμένῳ κατὰ μέσον τῶν ἱερῶν Πυλῶν τοῦ Θυτιαστηρίου, δε, παραλαβὼν ἀμφοτέρω ἐν σιωπῇ, ἐναποτίθῃσι τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, ἐπικαλύπτων ταῦτα τῷ Ἄερι. Οὐ γὰρ ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων λειτουργίᾳ ἐν ἡμέραις τηλικαύταις, νηστείας τελοῦμένης, ἐν αἷς μετανοητέον καὶ δακρυτέον, ἕξιστα μνημονεύειν ὀνομάτων, ὡς προσφθιρῶν μὴ εἰσαγομένων· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν αὐταῖς τῆς τῶν ἱερῶν ἐντευξίῳ ἐκδυσωπήσεως καὶ ἐξίλειώσεως τῆς ἐκ τῶν μυστηρίων προερχομένης χάριτος ἀποστερώμεθα διόλου, οἱ θεοὶ ὁμιληταὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ οἱ τούτων θεοπαῖοι Πατέρες καὶ διάδοχοι τελεῖσθαι τὴν ἀγιστείαν ταύτην διέταξαν.

Γ'. Συλλειτουργοῦσι δὲ ἐν τῇ Προηγιασμένῃ μετὰ Ἀρχιερέως δύο μόνοι τῶν Ἱερέων, λέγοντες ἐν τε τῇ ἐκτενεὶ καὶ τῇ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

τὰς ἐμφωνήσεις· τὴν δὲ «Κατὰ τὴν ὄψωρὰν τοῦ Χριστοῦ σου» ὁ Ἄρχιερεὺς ἐπίσης ὁ αὐτὸς τὴν τοῦ «Καταξίωσον, Δέσποτα» τὴν «Ἰὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις», καὶ τὴν ἐν τῷ τέλει· «Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός».

ζ'. Ἐν τῇ Προθέσει, ἀπὸ τοῦ ἀρτοποιίου ὁ Ἱερεὺς δέον μετακομίζει τὸν προηγιασμένον ἅγιον Ἄρτον ἐν εὐλαβείᾳ, φόβῳ καὶ σιωπῇ, καὶ ἐν σιωπῇ ἐγχέει τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ τὸν οἶνον καὶ τὸ ὕδωρ, οὐδὲν λέγων, ὡς τοῦ ἁγίου Ἄρτου ὄντος προηγιασμένου. Μελίζεται δὲ ὁ ἅγιος Ἄρτος, ψαλλομένου τοῦ «Γεύσασθε», ἀλλὰ σιωπηλῶς, εἰς τέσσαρα τμήματα, καὶ ἐμβάλλεται ἐν τούτων, πάλιν ἐν σιωπῇ, τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ, πρὸς ἁγιασμόν τοῦ ἐν αὐτῷ οἴνου, ἃ τε δὴ τοῦ ἁγίου Ἄρτου βεβαμμένου ὄντος τῷ τιμῷ Αἵματι, ὅπως οἱ συλλειτουργοῦντες, καὶ ἐκ τοῦ Ποτηρίου μεταληψόμενοι, μετάσχωσιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἁγίου Αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

η'. Μετὰ δὲ τὴν τῶν ὡρῶν ἀπόλυσιν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τῶν Προηγιασμένων λειτουργίας, οὐκ εἴθισται ὄλως ἀρχαίῳθεν θυμιᾶν τὸν Ἱερέα, ἀλλὰ ψαλλομένου τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ τῆς Προηγιασμένης.

θ'. Ἡ τῶν Προηγιασμένων λειτουργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπ' ἀρχαίων χρόνων ἐτεθέσπιστο πρὸς ἐσπέραν τελεῖσθαι, ὡς δῆλον γίνεται ἐκ τῶν ἐξ ἧς. «Τῆς ἐσπέρας ἐπιστάσης, ἄθροισον, ὦ Ἐπίσκοπε, τὴν Ἐκκλησίαν· ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ λυχνικοῦ ψαλμοῦ (τοῦ Προομιακοῦ), ὁ Διάκονος τὴν ὑπὲρ τῶν κατηχομένων καὶ τῶν χειμαζομένων προβάλλεται δέησιν» (Ἀποστολ. Διατάγ. Βιβλ. Η', Κεφ. λέ. καὶ λς') ὁ δὲ Σωκράτης (Βιβλ. Ε', Κεφ. κβ') γράφει· «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ τετάρτῃ καὶ παρασκευῇ τῆς Τεσσαρακονθημέρου Γραφαὶ ἱσραὶ ἀναγινώσκονται, καὶ οἱ διδάσκαλοι αὐτὰς ἐρμηνεύουσι. Πάντοτε τὰ τῆς συνάξεως γίνεται δίχως τῆς τῶν μυτηρίων τελετῆς, τουτέστι τῆς τελείας λειτουργίας» (Παράβ. καὶ Μ. Βατίλειον ἐν τῇ πρὸς Καισαρίαν Πατρικίαν ἐπιστολῇ) Ἡ κατὰ τὸ 36½ ἔτος συστάσα ἐν Λαοδικείᾳ Σύνοδος (Καν. ΜΘ' καὶ ΝΑ) διορίζεται, ὅτι οὐ δεῖ ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ Ἄρτον προσφέρειν, εἰμὴ ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ. Ὁ δὲ ὄρος οὗτος οὐδέποτε ἠθετήθη, ἀλλὰ πικτέχεται καὶ διατηρεῖται αὐτῆρως.

ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης νηστείας, πλὴν σαββάτου καὶ κυριακῆς, καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς, προσφοραὶ οὐ προσάγονται, τελεῖται δὲ ἡ τῶν Προηγιασμένων λειτουργία. Ἄλλ' ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου ἐκτελεστέα.

ί. Καὶ ἡ ἕκτη Οἰκουμενικὴ τῶν Συνόδων (Καν. ΝΒ'), συμφώνως τοῖς ἐν Αποδικεῖα ὄροις, ἐθεσπίσατο δι' ὅλης τῆς Τεσσαρακονθήμερου (ἐξαηρουμένου, ὡς εἴρηται, τοῦ Σαββάτου, τῆς Κυριακῆς, καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς) τὴν τῶν Προηγιασμένων ἀγιστείαν ἐκτελεῖσθαι. Ἔτι καὶ ὁ Θεσσαλονίκης ἱερός Συμεὼν (ἐρώτ. ΝΕ.), ἀποκρινόμενος τῷ Μητροπολίτῃ Πενταπόλεως, φησὶν, ὅτι «ἡ τῶν Προηγιασμένων τελετὴ ἀνέκαθεν ὑπὸ τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν διετέτακτο· τὴν δὲ παράδοσιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τε εἶναι (λέγει) καὶ Ἀποστολικὴν τῶν ὀντι πιστεύομεν, ἐξαίρετως διαταχθεῖσαν ἐπὶ ταῖς τῆς νηστείας ἡμέραις». Τὴν ἀρχαίαν οὖν τῆς λειτουργίας ταύτης διατύπωσιν καὶ αἱ ὑπὸ Κλήμεντος συγγραφείσαι Ἀποστολικαὶ Διαταγαὶ βεβαιοῦσι (βλ. ἀνωτέρω).

κἀ. Ἐμπανιόντες εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους, λέγομεν ὅτι ἐν ταῖς ἐξ Ἀλεξανδρινῶν παλαιωτάτων χειρογράφων Κωδίκων γεγραμμέναις λειτουργίαις Ἑλληνιστί, καὶ κατὰ τὸ 1716 ἔτος ἐν Παρισίοις ἐκδοθείσαις, ἐν τῇ τοῦ μεγάλου Βασιλείου λειτουργίᾳ, μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Εἰρήνη πᾶσι, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὑποκλίσεως τῆς κεφαλῆς: «Δέσποτα Κύριε, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν» κτλ. ἀπαντάται ἡ ἐπιγραφὴ: «Εὐχὴ ἑτέρα παρ' Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τῶν Προηγιασμένων λειτουργίας Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου, μετὰ τὴν τῶν ἁγίων μυστηρίων μετέληψιν. Τετελειώται τὰ τῆς σῆς εὐεργεσίας δῶρα, τὰ φρικτὰ καὶ ἄνωθεν εὐλογηθέντα μυστήρια τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰ σωτηριῶδη αὐτοῦ παθήματα ἡμῖν ὁμολογῆται».

κβ'. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἀρχαίῳ Κώδικι ἔπεται καὶ ἡ Ἀλεξανδρινὴ παλαιὰ λειτουργία τοῦ θείου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγραφομένη. Ἄλλ' οὗτος ἄρα τυχὸν ἐστὶν ὁ τὴν τῶν Προηγιασμένων λειτουργίαν προαγαγών; ἢ πιθανώτερον, ὁ Νεοκαισαρείας Γρηγόριος ὁ θαυματουργός, ὁ περὶ τὰ μέσα τῆς τρίτης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἕνα αἰῶνα πρὸ τοῦ Γρηγορίου τοῦ

Θεολόγου ἀκμαζών, ὅς, διατρίψας ἐκ νεότητος αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄπου, ἐν ταῖς ἐκεῖσε σχολαῖς, τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν πᾶσαν μεμάθηκε, μαθητῆς εἶτα τοῦ Ὠριγένους ἐγένετο· ἦν δὲ σύγχρονος Διονυσίῳ τῷ Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου, καὶ ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν κινήθέντων κατὰ Χριστιανῶν διωγμῶν, ὡς περὶ τούτου τοῦ τρισολβίου φησὶν ὁ τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Νύσσης Ἐπίσκοπος θεῖος Γρηγόριος, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀγαδέλφος, ἐν τῷ ῥητορικωτάτῳ αὐτοῦ ἐγκωμίῳ. Τοιγαροῦν ἐκ τῶν εἰρημένων σαφὲς καθίσταται, ὅτι ἡ τῶν Προηγιασμένων ἐπὶ τῶν χρόνων μὲν τῷ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ὑπηγόρευται, ὑπὸ δὲ τῶν ὀμιλητῶν καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἐπομένως τετύπεται, καὶ παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου τελευταίου, εἰς ἣν ὁράται τάξιν προαχθεῖσα, τῷ τούτου ὀνόματι παρέσχετο ὀνομάζεσθαι.

ιγ'. Εἰσὶν οἱ ταύτην τὴν τῶν Προηγιασμένων λειτουργίαν τῷ Πάπᾳ Γρηγορίῳ τῷ Διαλόγῳ ἐπιγράφοις, τῷ, ληγούσης τῆς ἕκτης ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος, ἀκμαζόντι. Ἄλλ' αὐτὸς πρὸς Εὐσέβιον τὸν Θεσσαλονίκης (Ἐπιστ. ΕΘ'. Βιβλ. Β') γράφει ταῦτα· « ἡμεῖς οὔτε Ἑλληνιστὶ γινώσκομεν, οὔτε τι κρήνημα Ἑλληνιστὶ ποτε συνεγράψαμεν ». Ὅθεν οὐδὲ δυνατόν ἐστιν εἰπεῖν, ὡς ὁ μὲν Λατινιστὶ ἐξέθετο, ἄλλος δὲ τις ἔπειτα ὑπῆρξεν ὁ τὴν Λειτουργίαν ταύτην ἐξελληνίσας· ἀλλὰ πρὸς κειθὼ τούτου πρᾶσδεῖ καὶ λόγων βεβαίων, δι' ὧν καὶ πιθανὸν δόξειεν. Ἔτι καὶ ἕτερα δείξις, ὅτι ὁ Γρηγόριος αὐτὸς, μαθὼν τινὰς περὶ αὐτοῦ ὑποψιθυρίζοντας ὡς ἄρα τοῖς ἐθίμοις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρακολουθῶντος, « ἡμεῖς, (Βιβλ. Β'. τῆς βιογραφ.) ἔφη, ἐν οὐδενὶ τούτων ἕτερα τινὶ Ἐκκλησίᾳ παρηκολουθηκότες ἐσμέν ».

Ἐὰν οὖν αὐτοῦ τούτου ἦν ἔργον τὸ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ἐξελληνισθὲν, ἠδύνατο ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπαντήσαι καὶ τοὺς ψιθυριστὰς ἀπελέγξαι, ὅτι ἄλλοι μᾶλλον αὐτῷ παρηκολούθησαν, ἢ αὐτὸς ἄλλοις· Ἄλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἔχοι τὸ περὶ τούτου, ἐκεῖνο δὴ, ἐκ τῶν εἰς τὸδε εἰρημένων, ἐκτὸς πάσης ἀμφισβησίας ἐστίν, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Λειτουργία, καὶ ἡ αὐτῆς παράδοσις ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ χρῆσις πολὺ τῶν χρόνων τοῦ Πάπα Ῥώμης Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐστὶν ἀρχαιοτέρα.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.
Διάταξις τοῦ Ἱεροδιακονικοῦ· πῶς ὀφείλει ὑπηρετεῖν τῷ Ἱερεὶ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ.	1—10
Διάταξις πῶς ὀφείλει ὁ Ἱεροδιάκονος σὺν τῷ Ἱερεὶ ὑπηρετῆσαι ἐν τῷ τοῦ Ὁρθρου καιρῷ.	11—22
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	23—37
Περὶ τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.	38
Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.	39—44
Ἐξοδιαστικόν.	46
Τὰ παρὰ τῶν Ἱεροδιακόνων ψαλλόμενα ἐν τῷ ἐνδύεσθαι τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν.	47—48
Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.	49—58
Εἰκὼν τῆς ἀγίας Τριάδος.	59
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.	60—70
Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας.	71—81
Σύντομος ἐρμηνεία.	82—84
Εἰκὼν τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	85
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	86—113
Εἰκὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.	114

	Σελ.
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.	115—143
Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.	144—157
Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, λεγόμεναι κατὰ τάξιν ἐν τῷ ἑσπερινῷ, Ὁρθρῶ καὶ Λειτουργίᾳ.	158—159
Ἀπόλυσις τοῦ Ἱερέως μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, γινομένη ἐν τῷ ἀπεκδύεσθαι τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν.	160—161
Εἰσοδικὰ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ψαλλόμενα ἐν τῇ μικρᾷ εἰσόδῳ τῆς θείας Λειτουργίας, μετὰ τὸ Σοφία ὀρθοί.	162—163
Εὐχαὶ λεγόμεναι ἐν ὥρᾳ τῆς Μεταλήψεως.	164—169
Τάξις ἐπὶ εὐλογῆσει ἄρτων.	170—172
Ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου εἰς τεθνεῶτας.	173—177
Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων.	178—179
Τροπάρια, ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσή- ματος διὰ τῆς Λόγῃης.	180
Εὐχὴ τῶν κολύβων.	181
Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῶν.	182
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ βαΐα.	183
Λόγος Κατηχητικὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως.	183—184
Ἐκφωνήσεις τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος.	185
Σημειώσεις.	186—191

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

	Σώμ.
Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἶκ. Πατριάρχης κύριος Ἰωακείμ	400
Οἱ ΣΣ. ἁγ. Καισαρείας κ. Εὐστάθιος	60
Ἐφέσου κ. Ἀγαθάγγελος	70
Ἡρακλείας κ. Πανάρτος	80
Κυζίκου κ. Νικόδημος	70
Νικομηδείας κ. Διονύσιος	20
Νικαίας κ. Ἰωαννίκιος	400
Χαλκηδόνος κ. Καλλίνικος	40
Δέρκων κ. Ἰωακείμ	50
Θεσσαλονίκης κ. Ἰωακείμ	50
Ἀδριανουπόλεως κ. Διονύσιος	30
Ἀμασειας κ, Σωφρόνιος	50
Ἰωαννίνων κ. Σωφρόνιος	50
Προύσης κ. Νικόδημος	20
Πελαγωνείας κ. Παρθένιος	80
Νεοκαισαρείας κ. Ἰερόθεος	15
Ἰκονίου κ. Ἀγαθάγγελος	20
Πρόεδρος Βεβρύας κ. Βενέδικτος	20
Πισιδείας κ. Καιάριος	30
Κρήτης κ. Σωφρόνιος	50
Τραπεζοῦντος κ. Κωνστάντιος	10

	Σώμ.
Λαρίσσης κ. Νεόφυτος	50
Ἄρτης κ. Σεραφεῖμ	25
Φιλιππουπόλεως κ. Νεόφυτος	20
Ῥόδου κ. Συνέσιος	30
Σεβρών κ. Φιλόθεος	20
Δράμας κ. Ἰωαννίκιος	15
Σμύρνης κ. Μελέτιος	15
Μιτυλήνης κ. Μεθόδιος	20
Διδυμοτείχου κ. Μελέτιος	10
Ἄγκυρας κ. Χρῦσανθος	5
Φιλαδελφείας κ. Διονύσιος	20
Μελενίκου κ. Προκόπιος	15
Λίνου κ. Δωρόθεος	10
Μεθύμνης κ. Παΐσιος	10
Μεσημβρίας κ. Σωφρόνιος	10
Δρύστρας κ. Διονύσιος	10
Βιζύης κ. Πλάτων	30
Ἄγγιάλου κ. Βασίλειος	10
Βάρνης κ. Κύριλλος	50
Μαρωνείας κ. Ἄνθιμος	15
Σηλυβρίας κ. Ζηχαρίας	25
Σωζουαγαθουπόλεως κ. Θεόφιλος	15
Ξάνθης κ. Καλλίνικος	10
Γάνου καὶ Χώρας κ. Παρθένιος	70
Χίου κ. Γρηγόριος	75
Λήμνου κ. Ἰωακείμ	20
Ἰμβρου κ. Νικηφόρος	40
Δυρράχίου κ. Βησσαρίων	30

Σώμ.

Σχοπείων κ. Ἰωακείμ	5
Καστορίας κ. Ἰλαρίων	35
Ῥασκοπρεσρένης κ. Μελέτιος	5
Βοδενῶν κ. Ἰερόθεος	10
Κορυτσᾶς κ. Δωρόθεος	20
Βελεγράδων κ. Ἀνθιμος	15
Κεστεντηλίου κ. Ἰγνάτιος	5
Στραυκνίτσης κ. Ἀγαθάγγελος	10
Γριβενῶν κ. Κύριλλος	25
Σισανίου κ. Ἀμβρόσιος	30
Μογλενῶν κ. Προκόπιος	5
Πρεσπῶν κ. Μελέτιος	5
Δεβρῶν κ. Ἀνθιμος	5
Δημητριάδος κ. Γρηγόριος	25
Κασσανδρείας κ. Κωνστάντιος	30
Χαλδείας κ. Γεργάσιος	20
Ἐλασσῶνος κ. Κύριλλος	10
Φαναριοφερσάλων κ. Μελέτιος	10
Προικονήσου κ. Γεδεῶν	50
Δρυϊνουπόλεως κ. Ματθαῖος	30
Κώου κ. Γερμανὸς	30
Σάμου κ. Γαβριήλ	15
Λιτίτσης κ. Ἰγνάτιος	20
Χαλεπίου κ. Γεράσιμος	5
Καρπάθου κ. Γεράσιμος	30
Τρίκκης κ. Κωνστάντιος	10

Οἱ ἐν Καλλιπόλει.

- Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου.
 »   »   Γεωργίου.
 »   »   Δημητρίου.
 Ἡ ἐν χωρίῳ Γαλατᾶ ἐκκλ. τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
 »   »   Καβακλή ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.
 »   »   Παγίρη ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.
 »   »   Γενίκιοι ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Γεωργίου.
 »   »   Ἄγγελοχωρί ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.
 »   »   Πλαγιέρη ἐκκλ. τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

Οἱ ἐν Ἀμισῷ.

- Ὁ αἰδεσιμ. Οἰκονόμος Ππ. Γεώργιος Εὐελπις 25
 Ὁ ἔλλογμ. κ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης 25

Οἱ ἐν Περάμῳ.

- Ὁ αἰδεσιμ. Παπᾶ Πολυχρόνιος.
 Ὁ κ. Χρῆστος Πολυχρονιάδης.

Διάφοροι Κύριοι ἐν Κωνσταντινουπόλει.

- Ὁ εὐγεν. κ. Γεώργιος Φωτιάδης ἐν Νσοχωρίῳ.
 Ὁ κ. Ζαχαρίας Θεοχαρίδης.
 Ἄνθιμος ὁ τοῦ προηγουμένου κ. Δοσιθέου Λαυριώτου.
 Παπᾶ Ἀντώνιος πνευματικὸς εἰς Βογιατοσίκιοι.
 Παπᾶ Κωνστάντιος πνευματικὸς ἁγ. Ἰωάννου.

Παπᾶ Μιχαὴλ Ψαρὸς Χίος ἐφημέριος.

1

Ππ. Κυριακὸς πνευματικὸς τῶν Εἰσοδίων.

Νικόλαος Ῥιζάκης.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κκ. Συνδρομητῶν, ὅσων τὰ
ὀνόματα δὲν ἐδημοσιεύθησαν, ὡς μὴ σταλέντων ἐγκαίρως τῶν
καταλόγων.

89080109259

b89080109259a

89080109259

Co